

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

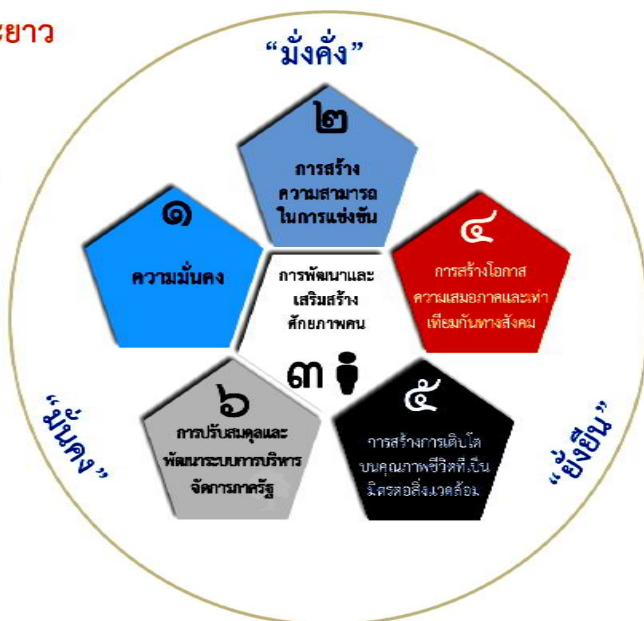
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

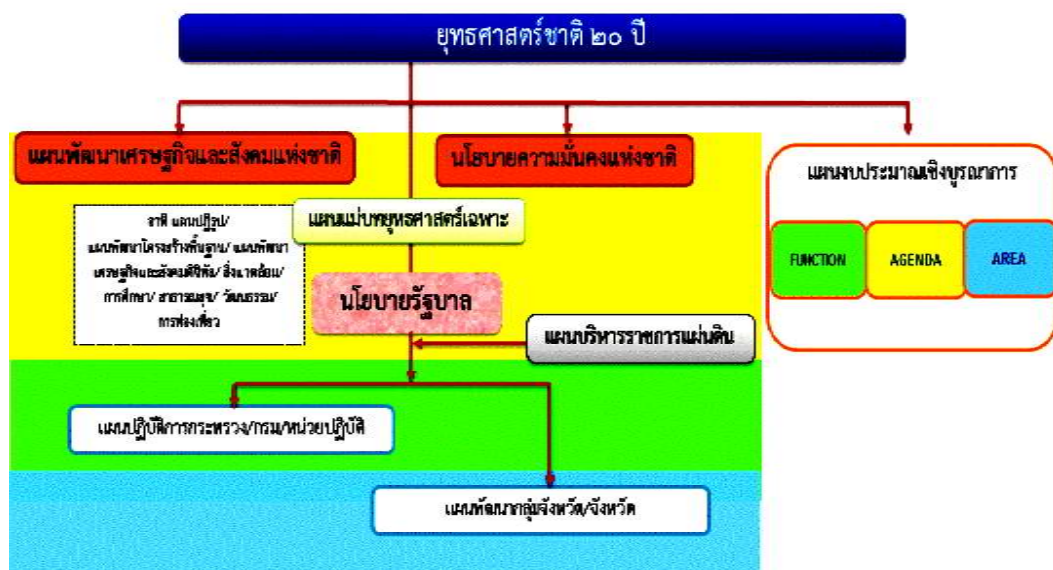
การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สรุปลงได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติ ทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระทั่งในกล่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและ

แรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เจื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้นาขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๕ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมี

ส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ก่อให้เกิดต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๕.๒ ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญ
ของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่
เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ย
ยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่
โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก
จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลผลิตภาพการผลิตต่ำ
โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่
เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนา
นวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ
การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ
ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยัง
ไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่
ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวม
เป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การ
เปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่ง
ต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อ
ศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความ
มั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงาน
และทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหา
ความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพ
ทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และ
การปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขที่จะต้อง
ปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและ
การเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้
ประเทศไทยยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็น
โลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและ
ข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิต
ภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวน
รุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความ
เข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ
ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การ
ปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิง
รุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและ
ปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ย
ของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น
รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้

ให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทาง และวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีต่อยกกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง	ความมั่งคั่ง	ความยั่งยืน
♦ การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือนและปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง ♦ ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลางที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล ♦ สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ♦ ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ♦ ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงานและน้ำ	♦ ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น ♦ เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตและเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง ♦ ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	♦ การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์ ♦ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม ♦ มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน ♦ ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงอย่างยั่งยืนเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคมมีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มแข็งขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพกระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่าง ๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนาวิศวกรรม และมีการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- ♦ **การเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านการประมง
- ♦ **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้าและการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัย พัฒนาการยนต์และชิ้นส่วนของ เอเซีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- ♦ **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่งทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- ♦ **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

ความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึงไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวขนาดใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการค้าเสรีและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่มหาวิทยาลัย และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะมีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทายุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของเทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการลงทุนและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐

แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้นโยบายทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับขึ้นจากการฉีกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้าง

พื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรรค์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นแต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครีวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่า

สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี ๒๕๕๗ มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมียุทธศาสตร์หลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้รัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้น้อยกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔.๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดักสะบวย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ

ไม่เอื้อเพื่อพ่อแม่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนาเกลือ การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๔-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๔ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น** ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้า

พลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พัน บาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) **ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ** ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศไทยมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) **ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ** แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) **มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น** ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) **คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง** สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปัญตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่

เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้นส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่อน้ำของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ชี้ว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องปรับปรุงด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักก้าวตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๔๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนา เศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบ ปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และ มาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลงได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่ อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับ ปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนน เท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึง มีคอร์รัปชันน้อย)

๓ บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิต ภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้ เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมี ความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่ง จะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็น สิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของ ประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนอง ความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การ ปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อ การพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็น ประเทศรายได้สูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้ และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหา

รายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และการะทบทางเศรษฐกิจของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีสวนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการ

ดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตาม
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ
อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมี
กลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐ
ต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง
และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มี
ประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาท
มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหาร
จัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการ
คอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐ การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อ
ค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย
มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะ
เป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดย
ประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่
กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึง
ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็น
สังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้
มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนา
ด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ
รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการ
ผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็น
รูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสาน
ระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things
(เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้า
ไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการ
เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการ
แข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขต
เศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย
ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและ
สิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งผ่านหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพพลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕ แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิง

พาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อย้ายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปึกอก กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุด

เดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการ

น้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้มีความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้ม การเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วน สามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาครัฐและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตาม กระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐ ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมี ประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้าน เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับ พื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มี ผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาพัฒนาภาคเหนือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	ยกระดับเป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
ยุทธศาสตร์ที่ ๔	พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสม
แก้ไขปัญหาลพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน

๑.๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์
เชื่อมโยงกับต่างประเทศ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศิลปวัฒนธรรมและสุขภาพ
เพื่อสร้างรายได้สู่ชุมชนและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของ
กลุ่มจังหวัดอย่าง ยั่งยืน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย-พะเยา-แพร่-น่าน) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาทั้งระดับชาติและระดับภูมิภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฉบับนี้ เกิดจากการบูรณาการจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมทุกภาคส่วน ในการกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางชี้้นำการพัฒนาให้กับกลุ่มจังหวัด และจังหวัด ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นกรอบในการประสานแผนให้เกิดผลเป็นรูปธรรม และเกิดการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาในระดับพื้นที่ตลอดจนกระจายความเจริญไปสู่พี่น้องประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อย่างแท้จริง แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) ควรมุ่งพัฒนาให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยวอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

จากจุดแข็งประกอบกับโอกาสที่เกิดขึ้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีศักยภาพในด้านที่ตั้งสามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS)และประชาคมอาเซียน (AC) มีวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มล้านนาตะวันออกที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถกรรมอุตสาหกรรม/สินค้าชุมชน เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา ชา กาแฟ และผลไม้ (ลิ้นจี่ ลำไย) มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่หลากหลาย นอกจากนั้นสามารถที่จะพัฒนาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่ม GMS และ AC ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ประกอบกับมีสถาบันการศึกษาหลายระดับ พร้อมรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านต่างๆ จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ศูนย์กลางการขนส่งและกระจายสินค้า เนื่องจากกลุ่มจังหวัดฯ มีช่องทางการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ AEC ทั้งทางบกและทางน้ำ และด้านการค้าชายแดน

๒) เป็นศูนย์กลางเมืองท่องเที่ยวอารยธรรม “ล้านนา” เนื่องจากมีวัฒนธรรม ชนเผ่าที่โดดเด่น สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว และธรรมชาติที่สวยงาม

๓) สินค้าเกษตรคุณภาพดีและปลอดภัย โดยมีสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ลำไย ยางพาราและโคเนื้อ

วิสัยทัศน์(Vision) :

“ประตูการค้าสากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา สินค้าเกษตรปลอดภัย ประชาชนร่วมใจอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ”

พันธกิจ (Mission) :

๑. ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และ โลจิสติกส์เชื่อมโยงสู่สากล ให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. ส่งเสริมพัฒนาการและสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่า

๓. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม อารยธรรมแห่งล้านนาตะวันออก ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นอัตลักษณ์และสุขภาพ

๔. อนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ ดำรง ฐานทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

เป้าประสงค์หลัก (Goals)

๑. เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และ โลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) และ AEC เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และลดค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ
๒. เพิ่มรายได้จากการส่งออกสินค้าไปยังประเทศ GMS, AEC และประเทศอื่นๆ เพิ่มขึ้น
๓. เพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมนำสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมสู่ตลาดโลก
๔. พัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และคุณค่าสินค้าและบริการเน้นฐานเศรษฐกิจที่ยั่งยืนเพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้
๕. รักษาความ อุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร ธรรมชาติสร้างภาคีใน การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมความหลากหลายทางชีวภาพยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืนและ เตรียมพร้อมรับอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และกรอบความร่วมมือประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด (Strategic Issues)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ :** พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุน และ โลจิสติกส์เชื่อมอนุภูมิภาคแม่น้ำ โขงและเตรียมพร้อมรับความร่วมมือประชาคมอาเซียน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ :** การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ :** พัฒนาและสนับสนุนการยกระดับการพัฒนาสังคม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมและ สุขภาพ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ :** ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดย การมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑** พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมอนุภูมิภาคแม่น้ำ โขงและเตรียมพร้อมรับความร่วมมือประชาคมอาเซียน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการกระตุ้น การลงทุนภายในจังหวัด วิจัย พัฒนา และจัดกิจกรรม ส่งเสริมการค้า การลงทุนกับกลุ่มจังหวัดอื่นภายในประเทศและเพื่อนบ้าน
- ๒) ส่งเสริมการค้า การลงทุน โดยพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการและพัฒนาธุรกิจ SMEs
- ๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ รองรับการค้าเชื่อมโยง NSEC ตามกรอบความร่วมมือ GMS โดยจัดตั้งศูนย์บริหาร จัดการ Logistics และ Supply Chain ผลักดันด้านโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาระบบฐานข้อมูลวิจัย พัฒนา ผลิตภัณฑ์ ด้าน Logistics ทุกระดับ และจัดการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม
การเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เพิ่มผลิตภาพและคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร โดยเน้นความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะสิ่งที่มีศักยภาพทางการตลาด ลดต้นทุนการผลิตโดยใช้หลักการผลิตปริมาณมาก ปรับปรุงคุณภาพการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่า พัฒนากลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร
- ๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การสร้างนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- ๓) สร้างความเข้มแข็งต่อเกษตรกร องค์กรเกษตรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยการสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน เครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีเกษตรในพื้นที่ และสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) ส่งเสริมการบริหารจัดการการตลาดสินค้าเกษตร โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด แก่กลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตร รวมทั้งสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายเฉพาะกลุ่ม (Niche Product)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาและสนับสนุนการยกระดับการพัฒนาสังคม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมและสุขภาพ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพแก่ประชาชนทุกวัย สถาบันครอบครัวและชุมชนในการดูแลป้องกันปัญหาสุขภาพอนามัย พัฒนาบุคลากรและโอกาสทางการศึกษา เตรียมความพร้อมในการปรับตัวสู่สังคมผู้สูงอายุ ตลอดจนส่งเสริมบทบาทและความสัมพันธ์ที่ดีของสถาบันครอบครัวและชุมชน
- ๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ โดยปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ วิจัยและพัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่อเนื่องจังหวัดในกลุ่ม และส่งเสริมความร่วมมือในลักษณะเครือข่ายการท่องเที่ยว กับประเทศในกลุ่ม GMS
- ๓) พัฒนามาตรฐานการบริการและบุคลากรการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม ตลอดจนพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพระดับท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้ และพัฒนานวัตกรรมทรัพยากรชีวภาพ
- ๒) รักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและความสมดุลของระบบนิเวศน์ โดยการแก้ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การปลูกป่า ปลูกหญ้าแฝก เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำและป่าชุมชน การจัดทำ Food Bank การจัดทำฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและฝายกึ่งถาวร การป้องกันไฟป่ารวมทั้งการส่งเสริมอาชีพในชุมชนในพื้นที่ป่าตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส และความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยิ่ง
- ๓) พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้เทคโนโลยี GIS ในการจัดทำฐานข้อมูลและนำไปใช้
- ๔) สร้างภาคีในการปรับตัวและรับมือจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและส่งเสริมชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมทุกระดับตลอดจน

การสร้างความรู้ ความเข้าใจและบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการภัยธรรมชาติและสาธารณภัย เพื่อลดความสูญเสียให้น้อยลง

แผนพัฒนาจังหวัดน่าน พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

วิสัยทัศน์(Vision)

“เมืองแห่งความสุข เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ธรรมชาติสมบูรณ์ การเกษตรมั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง ท่องเที่ยวยั่งยืน”

ความหมายของวิสัยทัศน์

๑. ความหมาย

เมืองแห่งความสุข หมายถึง เมืองที่ประชาชนในจังหวัดมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งได้แก่ การศึกษาดี มีสุขภาพอนามัยทั้งใจและกายดี มีความเสมอภาค รวมทั้งดำรงวิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนในจังหวัด

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมายถึง การขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (Knowledge) การศึกษา(Education) และการสร้างสรรค์งาน (Creativity) ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรมการสั่งสมความรู้ของสังคมและใช้นวัตกรรมเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่สร้าง “มูลค่าทางเศรษฐกิจ” และให้“คุณค่าทางสังคม” ตลอดจนการเชื่อมโยงระหว่างชนบทและเมืองด้วยเศรษฐกิจในพื้นที่

ธรรมชาติสมบูรณ์ หมายถึง เป็นจังหวัดต้นน้ำที่คงความอุดมสมบูรณ์ทั้งทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรธรณี ทรัพยากรสัตว์ป่า โดยมีความหลากหลายทางชีวภาพที่สมดุล ตลอดจนมีการจัดการกับปัญหามลพิษในจังหวัด อาทิเช่น มลพิษทางอากาศ การใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืชลดลง และการจัดการขยะ มูลฝอย อย่างบูรณาการและมีความสัมฤทธิ์ผล

การเกษตรมั่นคง หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงองค์ความรู้นวัตกรรมเกษตรอย่าง เท่าเทียมกันของประชาชน การใช้พื้นที่เกษตรให้เกิดประโยชน์ต่อไร่สูงสุด โดยการใช้นวัตกรรม และองค์ความรู้ในการวางแผนการจัดการทรัพยากรเกษตรในพื้นที่ มีการพัฒนาทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรอุตสาหกรรมเกษตรอย่างยั่งยืน

ชุมชนเข้มแข็ง หมายถึง การส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายโดยให้ความสำคัญกับการศึกษา สุขภาพ และความมั่นคงในลักษณะของประชารัฐ เพื่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำตลอดจนการกระจายความเจริญจากเมืองไปสู่ชนบท

ท่องเที่ยวยั่งยืน หมายถึง การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวอยากมาเยี่ยมชมในจังหวัดและมีระยะเวลาในการพำนักราว ทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อเยี่ยมชมอุทยานแห่งชาติและธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อเยี่ยมชมวัด และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ในจังหวัดที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยใช้การบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของชุมชนในลักษณะประชารัฐโดยนอกจากจะไม่ทำลายต้นทุนการท่องเที่ยวเดิมแล้วยังต้องใช้ประโยชน์ให้สมดุลกับระบบนิเวศน์

พันธกิจ (Mission)

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองอุทยานแห่งชาติ เมืองแห่งชุมชนคนต้นน้ำที่คงความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร เพื่อบริโภคภายในจังหวัด เพื่อทดแทนการนำเข้า การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนที่คงความสมดุลของระบบนิเวศ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสีเขียว

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจการค้า การลงทุนและ การท่องเที่ยว เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชนอย่าง สมดุล ตลอดจนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับการดูแลด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานอย่างมี มาตรฐานที่เสมอภาคและทั่วถึง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการศึกษาและสุขอนามัยที่ดี ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาให้มีความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้นสอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางประชารัฐ

๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ด้วยองค์ความรู้ การมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายความ มือของทุกภาคส่วน

๕. พัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนตามศักยภาพของพื้นที่และความพร้อมของประชาชน

๖. พัฒนาด้านการศึกษา สุขภาวะและคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้เกินค่าเฉลี่ยของประเทศเด็ก และเยาวชนต้องได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐาน เข้าศึกษาต่อได้อย่างเสมอภาคและทั่วถึง

๗. เสริมสร้างความมั่นคงและความสัมพันธ์ชายแดน ตลอดจนวางระบบบริหารจัดการที่ดีเพื่อ เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

อย่างไรก็ตามในการพัฒนาจังหวัดน่านในระยะยาวยังมีเป้าหมายเชิงคุณภาพในการลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเท่าเทียม พัฒนาการเพาะปลูกพืชเกษตรในการตอบสนองการบริโภคภายในจังหวัดเพื่อทดแทนการ นำเข้าประชากรได้รับการดูแลด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานอย่างมีมาตรฐานที่เสมอภาคและทั่วถึง เด็กเยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเสมอภาคและทั่วถึง เชื่อมโยงภาคชนบทและเมืองด้วยวิธีการผลิตเชิงเกษตรและการ ท่องเที่ยว กระจายนักท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวหนาแน่นไปสู่ชนบท โดยใช้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นเครื่องมือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดน่าน

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางด้านเศรษฐกิจ ในลักษณะประชารัฐ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วม ของภาค ประชาสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยวให้เจริญเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

เป้าประสงค์ (Objectives)

- ๑. เพื่อให้จังหวัดน่านเป็นชุมชนต้นน้ำที่มีแต่ความสุข คงไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ
- ๒. เพื่อให้เป็นเมืองที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและผลผลิตทางการเกษตรที่ อุดมสมบูรณ์
- ๓. ชีวิตความเป็นอยู่ของ ชาวน่านมีความพอเพียงมีความก้าวหน้าทางการศึกษาและมีความเข้มแข็งด้าน สาธารณสุขน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔. เพื่อให้จังหวัดน่านเป็นเมืองชายแดนที่มีความมั่นคง เป็นประตูเชื่อมโยงสู่ประชาคมอาเซียน
- ๕ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนา (KPI/Targets)

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดน่าน

วิสัยทัศน์ (Vision) :

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดน่าน เป็นองค์กรพัฒนาที่มีคุณภาพ มุ่งสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขของคน น่านด้วยนวัตกรรมและการบริการเพื่อสังคมชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่มีความเชื่อมโยงในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก

พันธกิจ (Mission) :

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด ให้เป็นชุมชนคนต้นน้ำที่คงความสมบูรณ์ อย่างยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเพื่อรองรับ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓. พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิต การศึกษาและสุขอนามัยที่ดี ความเป็นอยู่ที่ดี ยิ่งขึ้นให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐและเอกชนในการอนุรักษ์ส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ คุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นในประชาคมอาเซียน

กรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	
๑.ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมในจังหวัดให้ได้มาตรฐาน ครอบคลุม และทั่วถึง ๑.๒ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึง ๑.๓ พัฒนาระบบผังเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑.๔ ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์	เฉพาะขอบเขต อำนาจหน้าที่ของ องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่นตาม กฎหมาย
๒. ด้านการพัฒนา เศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	๒.๑ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของประชาชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น พัฒนาความเข้มแข็งของ เศรษฐกิจชุมชนที่เหมาะสมกับพื้นที่ ๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีทักษะ มีงานทำ ๒.๔ ส่งเสริมการตลาดและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ ๒.๕ พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว ๒.๖ พัฒนาบุคลากร การบริการ และการประชาสัมพันธ์แหล่ง ท่องเที่ยว ๒.๗ การแก้ไขปัญหาความยากจน และการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม ๒.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรอินทรีย์ ๒.๙ ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ๒.๑๐ ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ การค้าชายแดน	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	
๓. ด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๓.๑ สนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษา ๓.๒ สนับสนุนและส่งเสริมกิจการด้านสาธารณสุข ๓.๓ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการ การกีฬาและนันทนาการแก่ประชาชน ๓.๔ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรม และจริยธรรม ๓.๕ สนับสนุนการเฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหายาเสพติดต่อเนื่อง ๓.๖ สนับสนุนส่งเสริมประชาคมและการมีส่วนร่วมของประชาชน ๓.๗ การพัฒนาความมั่นคงและดูแลพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย ๓.๘ สนับสนุนและส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง ๓.๙ การคุ้มครองพัฒนาเด็กและเยาวชน ๓.๑๐ การส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองสิทธิผู้ด้อยโอกาส	
๔. ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔.๑ อนุรักษ์ พื้นฟู สนับสนุน ส่งเสริมและบูรณาการด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๔.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสศึกษา ค้นคว้า วิจัยมรดกทางศิลปวัฒนธรรม จังหวัดน่าน ๔.๓ พัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ศิลปวัตถุ และโบราณสถานในจังหวัดน่าน	
๕. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และพลังงาน	๕.๑ ส่งเสริม สนับสนุน สร้างจิตสำนึก ในการอนุรักษ์ จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่ต้นน้ำ ฝายชะลอน้ำ ๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุน เฝ้าระวัง และฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕.๓ ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ อันเกิดจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕.๔ ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างประหยัด ๕.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติท้องถิ่น ว่าด้วยการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
๖. ด้านการบริหารจัดการและการบริการ	๖.๑ สนับสนุนให้มีการประสานงานพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบูรณาการ กับหน่วยงานอื่น ๖.๒ สนับสนุน ส่งเสริมงานป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ ๖.๓ พัฒนาสมรรถนะขององค์กรให้มีความเหมาะสมตาม	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	
	หลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี ๖.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมพัฒนาการเมือง การบริหาร และด้านบุคลากร ๖.๕ จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ และเครื่องจักรกลที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานของท้องถิ่น ๖.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรภาคเอกชน องค์กรชุมชนและเครือข่าย. ภาคประชาชน	
๗. ด้านการจัดการวิถีชีวิตชุมชนพื้นที่ต้นน้ำ	๗.๑ สนับสนุนให้ใช้แผนที่ชุมชนท้องถิ่นในการวางแผนจัดการชุมชน ๗.๒ สนับสนุนให้มีการจัดการพื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่อยู่อาศัย และการถือครองที่ดิน ที่เหมาะสมกับพื้นที่ป่าต้นน้ำ ๗.๓ สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือแบบสหการเพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดการทรัพยากร ของพื้นที่ลุ่มน้ำน่าน	

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

วิสัยทัศน์ (Vision) “ภูเพียงเมืองน่าอยู่ ธรรมชาติสมบูรณ์ เศรษฐกิจมั่นคง แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม”

ความหมาย

ภูเพียงเมืองน่าอยู่ หมายถึง เมืองแห่งความสุข สำหรับคนทุกวัย มีความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สิน คนทุกวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพอนามัยทั้งใจและกายดี ประชาชนดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หน่วยงานและองค์กรในพื้นที่มีการบริหารจัดการแบบบูรณาการและยึดหลักธรรมาภิบาล

ธรรมชาติสมบูรณ์ หมายถึง ต้นน้ำที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ทั้งทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรธรณี ทรัพยากรสัตว์ป่า โดยมีความหลากหลายทางชีวภาพที่สมดุล ตลอดจนมีการจัดการกับปัญหามลพิษในพื้นที่ อาทิเช่น มลพิษทางอากาศ การใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืชลดลง และการจัดการขยะมูลฝอย อย่างบูรณาการและมีความสัมฤทธิ์ผล

เศรษฐกิจมั่นคง หมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจต้องเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในเรื่องระบบเศรษฐกิจและระบบนิเวศ การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการขจัดความยากจนการมีอาชีพและมีรายได้เพียงพอที่จะเป็นหลักประกันในอนาคต และมีปัจจัยสี่ที่เพียงพอเน้นความอยู่ดีกินดี

แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม หมายถึง การฟื้นฟู สืบสาน อนุรักษ์ ส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปะ การดำรงไว้ซึ่งวิถีชีวิตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ภาษาท้องถิ่น โบราณสถาน แหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ละแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริม สนับสนุนภาคีเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น
๓. ส่งเสริมและพัฒนาระบบเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
๔. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

๕. ส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้สู่อาเซียน
๖. สร้างความมั่นคงทางศิลปะและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์หลัก

๑. ภูเก็ตเมืองน่าอยู่

- ๑.๑ พัฒนาอำเภอภูเพียงให้เป็นเมืองแห่งความสุขสำหรับคนทุกวัย มีความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สิน
- ๑.๒ มีความมั่นคงทางอาหาร
- ๑.๓ ประชาชนดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๔ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคมและสุขภาพ อนามัย
- ๑.๕ ชุมชนมีความเข้มแข็งโดยการมีส่วนร่วมของประชาสังคมทุกภาคส่วน
- ๑.๖ หน่วยงานและองค์กรในพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการแบบบูรณาการและยึดหลักธรรมาภิบาล

๒. แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม

๒.๑ พื้นฟู สืบสาน อนุรักษ์ ส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภาษาท้องถิ่นโบราณสถาน แหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา ปุชนียบุคคล ศูนย์การเรียนรู้ทางวัฒนธรรมต่างๆให้เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๓. สังคมมีคุณภาพ

- ๓.๑ ส่งเสริมการเรียนรู้ให้คนภูเพียงก้าวทันเทคโนโลยี พัฒนาทักษะการใช้สื่อและอุปกรณ์เทคโนโลยีส่วนบุคคล
- ๓.๒ ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ ICT สำหรับการเป็นช่องทางด้านการติดต่อสื่อสารสาธารณะ
- ๓.๓ ส่งเสริมคนภูเพียงให้มีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- ๓.๔ ส่งเสริมให้คนภูเพียงเรียนรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ (Strategic Issues)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑: การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒: การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓: การสร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยในชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔: การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕: การฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว

๒.๑ วิสัยทัศน์

“สร้างสังคมให้น่าอยู่ ควบคู่ศีลธรรมภูมิปัญญา
พัฒนาเศรษฐกิจและการศึกษา ยึดมั่นธรรมาภิบาล”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาคนตลอดชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญรุ่งเรือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาบ้านเมืองให้ปลอดภัยและน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาด้านคุณธรรม เชิดชูวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมทางการเมือง
การปกครอง

๒.๓ เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย/กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนตลอดชีวิต

พันธกิจ : พัฒนาคคนและสังคมอย่างมีคุณภาพให้ปลอดภัยและน่าอยู่

เป้าประสงค์ : ประชาชนได้รับการพัฒนาตลอดชีพ มีการส่งเสริมด้านการศึกษาและสาธารณสุขให้ประชาชนรู้จัก
นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. สนับสนุนและส่งเสริมด้านสุขภาพของประชาชน	ร้อยละจำนวนประชากรเจ็บป่วยลดน้อยลง
๒. สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาทุกระบบ	ร้อยละประชากรตั้งแต่ ๓ ปี - ๖๐ ปีได้รับการศึกษา ทั่วถึง
๓. สนับสนุนและส่งเสริมสังคมให้มีคุณภาพ	จำนวนครัวเรือนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๑,๑๕๐ ครัวเรือน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒
ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญรุ่งเรือง

พันธกิจ : พัฒนาเศรษฐกิจให้มั่นคงและยั่งยืน

เป้าประสงค์ : ส่งเสริมด้านเศรษฐกิจให้ประชาชน แก้ไขปัญหาความยากจน สนับสนุนและ พัฒนาการ
เกษตรที่ยั่งยืน มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ครอบคลุมทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนครัวเรือน และกลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. สนับสนุนและส่งเสริมด้านการเกษตรอย่างมี คุณภาพ	จำนวนอาชีพการเกษตรมีคุณภาพ ยั่งยืนและปลอดภัย
๒. สนับสนุนและพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้ยั่งยืน	จำนวนประชาชนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น จำนวนประชาชนที่มีรายจ่ายลดลง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตการเกษตร

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓
ยุทธศาสตร์การพัฒนาบ้านเมืองให้ปลอดภัยและน่าอยู่

พันธกิจ : พัฒนาคนและสังคมอย่างมีคุณภาพให้ปลอดภัยและน่าอยู่

เป้าประสงค์ : สร้างสังคมให้ปลอดภัยและน่าอยู่ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงไว้สอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตของคนในชุมชน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนครัวเรือนและประชาชนได้รับความปลอดภัย

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. สนับสนุนและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพ	จำนวนถนนเพิ่มขึ้น จำนวนถนนที่ได้รับการบำรุงรักษา จำนวนของสาธารณูปโภค สาธารณูปการทั่วถึง
๒. แก้ไขปัญหาและรักษาทรัพยากรธรรมชาติปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่และสวยงาม	จำนวนขยะลดลง จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ภูมิทัศน์น่าอยู่ ๗ แห่ง
๓. สนับสนุน แก้ไขปัญหาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ความปลอดภัยเพิ่มขึ้น จำนวนหมู่บ้านกลุ่มเสี่ยงลดลง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักงานปลัด
- กองช่าง

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณธรรม เชิดชูวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจ : ปลุกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรม เชิดชูวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ : พัฒนาสังคมให้มีคุณธรรม จริยธรรม อนุรักษ์และสืบสานประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ประเพณี และภูมิปัญญาชาวบ้าน	จำนวนจารีต ประเพณี และอัตลักษณ์คงอยู่
๒. ส่งเสริมกิจกรรมพระพุทธศาสนาและศีลธรรม จริยธรรม	จำนวนผู้มีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วม
ทางการเมือง การปกครอง

พันธกิจ : บริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครอง

เป้าประสงค์ : ให้ความเป็นธรรมกับคนในสังคม เน้นการบริหารจัดการและการปกครองตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

เป็นศูนย์กลางชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมมาตรฐานการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล	จำนวนผู้มาใช้บริการเพิ่มขึ้น จำนวนประชาชนที่พึงพอใจเพิ่มขึ้น จำนวนบุคลากรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น
๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน	จำนวนการมีส่วนร่วมทุกด้านเพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการบริหารจัดการและการบริการ

๒.๕ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว

องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว มีความโดดเด่นในเรื่องของพื้นที่การเกษตร โดยร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่ทั้งหมดของตำบลเป็นพื้นที่การเกษตร มีการปลูกพืชเศรษฐกิจได้แก่ ข้าว ลำไย ข้าวโพด ถั่วเหลือง มันเทศ ถั่วลิสง มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ ฯ โดยร้อยละ ๒๕.๖๗ ของจำนวนประชากรตำบลท่านาว ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่จดทะเบียนกับสำนักงานเกษตรอำเภอกุสุมาลย์ จำนวน ๒๖ กลุ่ม มีศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรจำนวน ๑ ศูนย์ และยังมีผลิตภัณฑ์การเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต และจัดเป็นสินค้าระดับจังหวัด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มะพร้าวเชื่อมแห้ง ความโดดเด่นอีกประการหนึ่งคือ **ศิลปวัฒนธรรม** โดยตำบลท่านาวเป็นตำบลหนึ่งที่มีศิลปะการขับซอ อันเป็นอัตลักษณ์ของตำบล มีศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดงพื้นบ้าน (การขับเพลงซอ) อีกทั้งยังมีการฝึกหัดศิลปะการบรรเลงดนตรีพื้นเมืองในทุกหมู่บ้าน

ยุทธศาสตร์หลักที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มียุทธศาสตร์ที่ ๒ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ คือ ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน และยุทธศาสตร์ที่ ๔ คือ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้าง

เศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน และยังมีค่านิยม 12 ประการของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติในเรื่องของการรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันดีงาม

สำหรับยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ประเด็นพัฒนาที่ ๑ : ด้านการเกษตร โดยมีแนวทางการพัฒนาแผนที่การใช้ดิน (Zoning) เพื่อผลิตสินค้าเกษตร และการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ สำหรับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มยุทธศาสตร์ภาคเหนือตอนบน ๒ มีวิสัยทัศน์ ได้แก่ “ประตูสู่การค้าสากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา สินค้าเกษตรปลอดภัย ประชาชนร่วมใจอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ” และมีพันธกิจในการส่งเสริมพัฒนาการและสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม อารยธรรมแหล่งล้านนาตะวันออก ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นอัตลักษณ์และสุขภาพ

ดังนั้น จุดยืนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวัวคือ “เป็นชุมชนเกษตรกรรมเข้มแข็ง คงไว้ซึ่งอัตลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่น”

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ตำบลท่าวัวได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ยุทธศาสตร์ ๕ พันธกิจ ๑๒ กลยุทธ์เพื่อที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาตำบลพร้อมกับแก้ไขปัญหของประชาชนภายใต้วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โดยระยะเวลา ๔ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ ประชาชนจะต้องได้รับการแก้ไขปัญหต่าง ๆ และสร้างความยั่งยืน มั่งคั่งในพื้นที่ให้เกิดขึ้น ในภาพรวมทุกยุทธศาสตร์มีความสอดคล้องกันอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการบริการ โดยความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวัวกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดน่านมีความเชื่อมโยงกันจำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดน่าน จำนวน ๓ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวัว	ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	
	ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดน่าน	ยุทธศาสตร์จังหวัดน่าน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนตลอดชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญรุ่งเรือง	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตการเกษตร
๓. การพัฒนาบ้านเมืองให้ปลอดภัยและน่าอยู่	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม
๔. การพัฒนาด้านคุณธรรม เชิดชูวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลท่านาว	ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	
	ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจังหวัดน่าน	ยุทธศาสตร์จังหวัดน่าน
๕. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล และการมี ส่วนร่วมทางการเมือง การปกครอง	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : ด้านการบริหารจัดการและการ บริการ	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และสังคม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่นอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของแต่ละยุทธศาสตร์ดังนี้

๑. ศักยภาพการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง(Strength=s)

๑. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหารที่สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง
๒. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิอยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก โดยเฉพาะการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ส่วนต้นทุนอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับท้องตลาด
๔. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูงองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาวไม่สามารถดำเนินการโครงการได้
๒. งบประมาณ ผู้บริหารมีयरอคอยงบประมาณเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพียงฝ่ายเดียวไม่บูรณาการงบประมาณ โครงการหรือกิจกรรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๓. บุคลากร แบ่งหน้าที่การทำงานไม่ชัดเจน

โอกาส (Opportunity=O)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เป็นต้น
๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงาน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบต.

๓. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จังหวัดน่านให้ความสำคัญ และได้ กำหนดไว้เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด

๔. การเกิดปัญหาน้ำท่วมและฝนแล้งใหญ่ในทุกภูมิภาค ทำให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตระหนักถึง ความสำคัญการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวานมีโอกาสดำเนินการช่วยเหลือ ค่อนข้างมาก

๕. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวาน เป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ทำให้ ทราบปัญหา และความต้องการของประชาชนตำบลท่าวานได้ดีที่สุด

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑. โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวาน ยังไม่มี ความชำนาญและบุคลากรยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญเพียงพอ

๒. สภาพทางเศรษฐกิจที่แปรผันตามสถานการณ์ของโลกทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้าสูงตาม สถานการณ์

๓. การสื่อสารผ่านเทคโนโลยี Network มีความรวดเร็ว และแพร่ขยายอย่างกว้างขวาง ทำให้ข้อมูล ข่าวสารบางอย่างที่ไม่เป็นความจริง ถูกเผยแพร่ออกไปทำให้เกิดปัญหากับประชาชน

๔. การมีส่วนร่วมของประชาชน ต้องใช้คำว่า “เงิน” หรือ “สิ่งของ” เป็นที่ตั้ง ไม่ได้มีส่วนร่วมมาจากความ ต้องการจากใจ ส่วนมากต้องระบุ กำหนด หรือบังคับ

๒. ศักยภาพการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง(Strength=s)

๑. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวาน มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณสมบัติ อยู่ในระดับที่ พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

๒. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก

๓. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

๔. การทำการเกษตรเป็นอาชีพหลักของประชาชนในตำบลท่าวาน

๕. มีการรวมกลุ่มด้านอาชีพ มีหลากหลายกลุ่มอาชีพในเขตตำบล

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. ระบบฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจและความยากจนไม่ถูกต้องไม่ชัดเจนประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน

๒. ประชาชนยังไม่สนใจ และไม่มีความจริงจัง หรือตั้งใจจริงในโครงการที่รัฐจัดให้ความช่วยเหลือ

๓. สินค้าทางการเกษตรมีจำนวนมากแต่ไม่มีตลาดรองรับ

๔. เกษตรกรถูกพ่อค้าคนกลางเอารัดเอาเปรียบในการขายสินค้าทางการเกษตร

๕. คุณภาพของสินค้าทางการเกษตรมีคุณภาพต่ำ เนื่องจากประชาชนใช้วิธีผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิต แต่ทำให้เกิดผลเสียด้านคุณภาพของสินค้า

โอกาส(Opportunity=O)

๑. การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

๒. การแก้ไขปัญหาความยากจนด้านเศรษฐกิจเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดน่าน โอกาสที่จะได้ขอรับ การสนับสนุนงบประมาณมีมาก

๓. การให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนมีจำนวนมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑. การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
๒. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงานประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย
๓. หน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในด้านเศรษฐกิจมีน้อยจนเกินไป
๔. สภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ต้องหาเช้ากินค่ำ ไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับท้องถิ่นเท่าที่ควร
๕. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพ และรายได้ แต่หันไปรับจ้างต่างพื้นที่มากกว่า
๖. สภาพดินฟ้าอากาศปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการเกษตร ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่มีคุณภาพ และไม่เป็นที่ต้องการของตลาด เกษตรกรมีรายได้ไม่สอดคล้องกับต้นทุนในการผลิต

๓. ศักยภาพการพัฒนาในด้านสังคมและความมั่นคง

จุดแข็ง(Strength=s)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านสังคมและความมั่นคงอย่างต่อเนื่อง
๒. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลทำนาว มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก
๔. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง
๕. ตำบลทำนาวมีผู้นำชุมชนที่มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ
๖. ตำบลทำนาว มีผู้นำกลุ่มต่าง ๆ ที่มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. ระบบฐานข้อมูลด้านสังคมและความมั่นคงไม่ถูกต้องไม่ชัดเจนประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน
๒. ประชาชนยังสนใจและไม่มีความจริงจัง หรือตั้งใจจริงในโครงการที่รัฐจัดให้ความช่วยเหลือ
๓. ยังไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านสังคม
๔. ประชาชนขาดความรู้และการสื่อสารที่รวดเร็วในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

โอกาส(Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดน่าน โอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนงบประมาณมีมาก
๓. มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัญหาสังคมมากพอที่จะให้การช่วยเหลือท้องถิ่น

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑. การแก้ไขปัญหาด้านสังคมและความมั่นคง เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
๒. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

๓. เทคโนโลยีและความทันสมัยที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้ประชาชนสนใจความทันสมัยมากกว่าสังคม
๔. สภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทำให้ประชาชนต้องทิ้งบ้านเพื่อไปทำงานรับจ้างต่างพื้นที่ต่างจังหวัด โดยทิ้งให้คนชราและเด็กอยู่บ้าน

๔. ศักยภาพการพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

จุดแข็ง(Strength=s)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๒. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลทำน้าว มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง
๔. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง
๕. ตำบลทำน้าวมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม จารีตประเพณีที่สำคัญในการดำเนินชีวิต

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. ระบบฐานข้อมูลด้านสังคมไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจนประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน
๒. ยังไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านการกีฬา
๓. เทคโนโลยีและความก้าวหน้าทำให้ประชาชนขาดความสนใจในวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมที่เคยทำสืบทอดกันมา
๔. หากจะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี งบประมาณที่ใช้ดำเนินการในแต่ละกิจกรรมต้องใช้จำนวนมากท้องถิ่นไม่สามารถสนับสนุนได้
๕. ไม่มีผู้สืบทอดศิลปะประเพณี และวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เนื่องจากเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและต้องใช้เวลา
๖. หมู่บ้านนำศิลปะประเพณี และวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นจากที่อื่นมาเลียนแบบ ทำให้ไม่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวดั้งเดิม
๗. การส่งเสริมกิจกรรมประเพณีดั้งเดิมของท้องถิ่น ยังไม่สามารถสนับสนุนได้อย่างเต็มความสามารถทำให้การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งเป็นไปแต่เพียงอนุรักษ์ แต่ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความยั่งยืนหรือสืบสาน

โอกาส(Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นเป็นยุทธศาสตร์ที่จังหวัดน่านให้ความสำคัญ
๓. ตำบลทำน้าวมีผู้นำชุมชนและผู้นำทางวัฒนธรรมหลายด้านที่น่าสนใจศึกษา
๔. สังคมปัจจุบันนี้ เริ่มหันมาใช้วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมมากขึ้น ทำให้ง่ายต่อการดำเนินการอนุรักษ์ หรือรักษาให้คงอยู่

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑. การแก้ไขปัญหาด้านด้านสังคมและความมั่นคง เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
๒. วัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิมไม่ได้รับการอนุรักษ์และสนับสนุนจากภาครัฐอย่างจริงจัง
๓. ความหลากหลายทางประเพณีและวัฒนธรรมทำให้การอนุรักษ์เป็นไปด้วยความลำบาก

๔. สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลให้ประชาชนต้องออกไปทำงาน และไม่มีเวลาหรือสนใจที่จะเข้าร่วมประเพณีของหมู่บ้าน

๕. พื้นที่ตำบลทำน้าวอยู่ห่างจากตัวอำเภอเมืองน่านเพียง ๕ กิโลเมตร ทำให้กิจกรรมและประเพณีที่เหมาะสมจะจัดในพื้นที่ ไม่ได้รับความนิยม ประชาชนส่วนใหญ่นิยมไปเที่ยวหรือร่วมกิจกรรมในตัวเมืองมากกว่า

๕. ศักยภาพการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง(Strength=s)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง

๓. มีการรวมกลุ่มในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เข้มแข็ง

๔. ประชาชนในตำบลให้ความสนใจในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. พื้นที่ตำบลทำน้าว บางส่วนเป็นภูเขา และมีพื้นที่เป็นป่าจำนวนมาก

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๒. ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวค่อนข้างน้อยเนื่องจากไม่มีการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด

๓. ประชาชนต้องประกอบอาชีพ และหารายได้จากพื้นที่การเกษตร

๔. ท้องถิ่นไม่มีความพร้อมที่จะบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๕. ท้องถิ่นไม่ให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โอกาส(Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดน่าน มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก

๓. รัฐบาลตระหนักถึงปัญหาและให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. มีหน่วยงานที่รองรับและสนับสนุนต่อการแก้ไขปัญหาและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑. ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. การบูรณาการและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องใช้เวลาในการดำเนินงาน เนื่องจากต้องผ่านกระบวนการของทางราชการหลายขั้นตอน ทำให้ล่าช้า

๓. แก้ไขปัญหาไม่ได้้อย่างยั่งยืนและถาวร

๖. ศักยภาพการพัฒนาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

จุดแข็ง(Strength=s)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้าน การเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น
๒. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวาน มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่ พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๓. ผู้นำชุมชนในตำบลมีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการเมืองการปกครอง
๒. ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น
๓. ท้องถิ่น และท้องที่ที่ไม่มีการบูรณาการร่วมกัน
๔. การพัฒนาท้องถิ่น ยังขาดความร่วมมือกับผู้นำและตัวแทนจากท้องถิ่น

โอกาส(Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่ รัฐบาลส่งเสริม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้าน การเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน จังหวัด น่านมีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก
๓. หน่วยงานราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีแนวทางในการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ท้องถิ่น รวมถึงผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่น

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้อง ประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
๒. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยจิตสำนึก เกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจส่วน บุคคล จึงเป็นงานที่ค่อนข้างจะคาดเดาผลงานได้ยาก
๓. การไม่เปิดรับฟังข่าวสารจากท้องถิ่นของประชาชน ทำให้ยากลำบากในการเข้าถึงและเข้าใจการ บริหารจัดการ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนตำบลท่าน้าวแยกตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้ดังนี้

สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
๑. ปัญหาด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน - ปัญหาด้านเส้นทางคมนาคม - ปัญหาขาดน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค - ปัญหาไฟฟ้า ประปา - ปัญหาการวางระบบผังเมือง - ปัญหาไม่มีสถานที่จัดกิจกรรมระดับตำบล ๒. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ - ปัญหาด้านการจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร - ปัญหาด้านการส่งเสริมอาชีพของประชาชน - ปัญหาด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน - ปัญหาด้านการส่งเสริมการผลิตสินค้าหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบล - ปัญหาด้านการพัฒนาบุคลากร - ปัญหาการพัฒนา ปรับปรุง เส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางขนถ่ายผลผลิต - ปัญหาความยากจน - ปัญหาด้านการส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจและเกษตรอินทรีย์ - ปัญหาการขยายไฟฟ้าสู่ที่ทำกิน - ปัญหาการพัฒนา ปรับปรุง เส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางขนถ่ายผลผลิต - ปัญหาความยากจน - ปัญหาด้านการส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจและเกษตรอินทรีย์ - ปัญหาการขาดแคลนไฟฟ้าสู่ที่ทำกิน	๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - ก่อสร้างและปรับปรุงถนน - ก่อสร้างและขยายประปาหมู่บ้าน - ก่อสร้างท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำ - ระบบระบายน้ำในพื้นที่ไม่ได้มาตรฐาน - จัดสถานที่สำหรับกิจกรรมของตำบล ๒. ด้านเศรษฐกิจ - จัดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ทั่วถึง - จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนในหมู่บ้าน - จัดอบรมด้านอาชีพและการเกษตรเฉพาะด้านให้กับเกษตรกร - จัดหาอาชีพให้แก่ผู้มีรายได้น้อย - ประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร - ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีทักษะเพิ่มมากขึ้น - ปรับปรุงตลาดกลางเพื่อจำหน่ายสินค้าชุมชน - พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความสวยงาม - ก่อสร้างถนนเข้าพื้นที่ทำการเกษตร - จัดอบรมการทำเกษตรแบบเกษตรอินทรีย์เพื่อความปลอดภัยในการบริโภคและประหยัดค่าใช้จ่าย - จัดหาระบบไฟฟ้าเข้าสู่ที่ดินทำกินของเกษตรกร - ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีทักษะเพิ่มมากขึ้น - ปรับปรุงตลาดกลางเพื่อจำหน่ายสินค้าชุมชน - พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความสวยงาม - ก่อสร้างถนนเข้าพื้นที่ทำการเกษตร - จัดอบรมการทำเกษตรแบบเกษตรอินทรีย์เพื่อความปลอดภัยในการบริโภคและประหยัดค่าใช้จ่าย - จัดหาระบบไฟฟ้าเข้าสู่ที่ดินทำกินของเกษตรกร

สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
๓. ปัญหาด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - ปัญหาทางการศึกษา - ปัญหาการสาธารณสุข - ปัญหาสวัสดิการและนันทนาการ - ปัญหาการเรียนรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม - ปัญหาด้านโภชนาการให้เด็กนักเรียนก่อนปฐมวัยและประถมศึกษา - ปัญหายาเสพติด - ปัญหาการมีส่วนร่วมของชุมชน - ปัญหาความมั่นคงในการดำรงชีวิต - ปัญหาสถานบันครอบครัว - ปัญหาความปลอดภัยของประชาชน - ปัญหาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๓. ด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - สนับสนุนงบประมาณด้านการศึกษาให้แก่โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการพัฒนาการศึกษา - สนับสนุนงบประมาณเพื่อสนับสนุนงานด้านสาธารณสุข - จัดกิจกรรมให้แก่เยาวชนเพื่อใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ - สนับสนุนงบประมาณด้านโภชนาการให้กับเด็กนักเรียนก่อนปฐมวัยและประถมศึกษา - ผนึกและสร้างจิตสำนึกในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด - จัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสในสังคม - ส่งเสริมสถาบันครอบครัวใหม่ศักยภาพและความรักความอบอุ่น - ต้องการสังคมที่เป็นสังคมแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน - ต้องการสุขภาพที่ดีตั้งแต่แรกเกิดจนตาย - ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาตลอดชีวิต - มาตรฐานและคุณภาพการศึกษาที่ดี - พื้นที่สีเขียวในชุมชนเพิ่มมากขึ้น - ความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - ความปลอดภัยในการใช้เส้นทางคมนาคม - ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - การให้ความสำคัญกับอาสาสมัครด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔. ปัญหาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น - ปัญหาอนุรักษ์ ฟื้นฟู สนับสนุน ส่งเสริมและบูรณาการด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น - ปัญหาการส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสศึกษาค้นคว้า วิจัยมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชุมชน - ปัญหาการพัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ศิลปวัตถุและโบราณสถานภายในตำบลท่าน้าว	๔. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น - ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น - สนับสนุนงบประมาณให้กับประชาชนในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชุมชน - สนับสนุนงบประมาณในการบูรณะ ก่อสร้างศิลปวัตถุ และโบราณสถานในหมู่บ้าน

สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
๕. ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ปัญหาในการตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ปัญหาขยะมูลฝอย - ปัญหาการเผ่าะวัง และพื้นที่พืชรุกรานชาติและสิ่งแวดล้อม - ปัญหาการแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ชาติ ๖. ปัญหาด้านการบริหารจัดการและการบริการ - ปัญหาการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น - ปัญหาด้านการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี - ปัญหาด้านการจัดหาวัสดุครุภัณฑ์และเครื่องจักรกลที่จำเป็นในการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริการสาธารณะ - ปัญหาการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมือง บริหารบุคลากร - ปัญหาการบริหารจัดการขององค์กรชุมชน - ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น - ปัญหาการบริหารจัดการที่ไม่มีคุณภาพดีพอ - ปัญหาการจัดวางระบบภายในองค์กร - ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง - ปัญหาด้านความพร้อมของสถานที่ในการรองรับการบริการของประชาชนและหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ	- พื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นดั้งเดิม - การแพทย์แผนไทย - ส่งเสริมกิจกรรมพุทธศาสนาให้กับเด็ก เยาวชน - การสร้างจิตสำนึกรักบ้านเกิดการมีศีลธรรม จริยธรรม คุณธรรมของประชาชน ๕. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มีการจัดระบบการกำจัดขยะที่ถูกสุขอนามัย - มีการลดปริมาณขยะในพื้นที่ - ปลูกป่าเพิ่มพื้นที่ป่าชุมชนและอนุรักษ์ป่าชุมชนที่มีอยู่เดิม - ปรับปรุงบำรุงดินให้คืนสภาพเดิม - จัดสาธารณะในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖. ด้านการบริหารจัดการและการบริการ - ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และศักยภาพในแก่ผู้นำชุมชน - จัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์สำนักงานอย่างเพียงพอ - ฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้และเข้าใจถึงหน้าที่ในการพัฒนาองค์กร - จัดหาวัสดุครุภัณฑ์และเครื่องจักรกลที่จำเป็นสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาสาธารณะ - ศักยภาพของบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ - ความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชน - ประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวมของกิจกรรม - การบริการที่ครบวงจร - มาตรฐานของการบริหารจัดการ - ความร่วมมือระหว่างผู้นำท้องถิ่นกับผู้นำท้องที่ในการบริหาร และพัฒนาตำบล

สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่ เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
๑.๑ การคมนาคมไม่ สะดวก	๑.๑ ถนนในหมู่บ้านบางสายจะเป็น ถนนดินลูกรัง หินคลุก เมื่อฝนตก ทำให้ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อทำให้การ สัญจรไปมาไม่สะดวกอีกทั้งสภาพผิว จราจรค่อนข้างแคบ โดยประมาณ ๓-๔ เมตร ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการ สัญจร	๑.๑ ทุกหมู่บ้าน	๑.๑ หากเมื่อเราสามารถดำเนินการก่อสร้าง ยกระดับถนนขยายผิวจราจรให้สูงพ้นจากการ น้ำท่วมถึงเราสามารถดำเนินการก่อสร้างถนน คสล. หรือลาดยางได้ทุกสาย ซึ่งจะทำให้เราไม่ ต้องทำโครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หินคลุก ให้สิ้นเปลืองงบประมาณหรือซ้ำซ้อนกับ หน่วยงานอื่นอีก
๑.๒ คุณภาพน้ำประปาที่ ใช้ยังไม่เพียงพอ ราษฎร บางหมู่บ้านยังไม่มี น้ำประปาใช้	๑.๒ น้ำประปาที่ราษฎรในแต่ละหมู่ ใช้ยังมีความสะอาดไม่เพียงพอ สำหรับประชาชนบางหมู่บ้านยังมีน้ำ เพื่อการอุปโภคและบริโภคไม่ เพียงพอ	๑.๒ จำนวน ๗ แห่ง - ประปา อบต. ๒ แห่ง - ประปาหมู่บ้าน ๗ แห่ง	๑.๒ จะขอให้หน่วยงานในสังกัดกรมทรัพยากร น้ำและสำนักงานทรัพยากรน้ำบาดาลช่วยเหลือ ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำประปาทุกแห่งใน เขตพื้นที่ อบต. และจะดำเนินการติดตั้งถังกรอง น้ำสำหรับจุดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข
๑.๓ ไม่มีไฟฟ้าสาธารณะ เพียงพอกับความต้องการ	๑.๓ บริเวณทางสัญจรหลายแห่งใน หมู่บ้าน และทางเข้าพื้นที่การเกษตร ไม่มีไฟฟ้าสาธารณะทำให้อาจเป็น อันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของ ราษฎรผู้ใช้เส้นทาง ไม่ว่าจะเป็น ความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุบน ท้องถนน หรือการโจรกรรม อาชญากรรมต่าง ๆ	๑.๓ บริเวณชุมชนทาง คมนาคมภายในหมู่บ้าน และเส้นทางที่สำคัญใน การคมนาคมจุดสำคัญ ๆ ทุกหมู่บ้าน	๑.๓ ต้องให้ความช่วยเหลือ โดยอาจจะขอ งบประมาณจากไฟฟ้า หรือองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนเพื่อความเร็วใน การแก้ไขปัญหา
๒. ปัญหาด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม			
๒.๑ หน่วยงาน การศึกษาใน พื้นที่ไม่อยู่ในความ รับผิดชอบ ของท้องถิ่นทำ ให้ช่วยเหลือไม่เต็มที่	๒.๑ โรงเรียนในเขตพื้นที่ อบต. ไม่ได้อยู่ในสังกัดของ ท้องถิ่นทำให้การสนับสนุน ช่วยเหลือมีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากโรงเรียนเป็นส่วน ราชการที่มีงบประมาณเป็น ของตนเอง	๒.๑ โรงเรียนใน เขตพื้นที่จำนวน ๒ แห่ง	๒.๑ หากมีการถ่ายโอนโรงเรียนในเขต รับผิดชอบซึ่งเดิมสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ การ ศ ก ษ มา ส ัง ก ัด กระทรวงมหาดไทย ขึ้นตรงกับ อบต. จะดำเนินการช่วยเหลือเพื่อพัฒนา การศึกษาให้กับเด็กในชุมชนต่อไป
๒.๒ พัฒนาการของ เด็ก การสร้างเสริม จินตนาการ ความ เป็นอัจฉริยะในตัว เด็กได้รับการส่งเสริม ไม่เต็มที่	๒.๒ เด็กในท้องถิ่นบางส่วน เป็นคนยากจน โรงเรียนใน พื้นที่มีงบประมาณจำกัด ไม่มี โอกาสที่จะได้รับสื่อเพื่อเสริม ทักษะให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรู้ ความสามารถกลับมาพัฒนา ท้องถิ่น	๒.๒ เด็กในชุมชน ทุกหมู่บ้าน	๒.๒ นโยบายหลักจะเน้นที่จุดเริ่มต้น ของการพัฒนาคน คือ อบต.จะ พยายามหาสื่อการเรียนการสอนหรือ การฝึกอบรมเข้าค่ายให้เด็กมีทักษะ มี จินตนาการ มีการพัฒนาสมอง เพื่อให้ เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความสามารถ กลับมาพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่ เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๒.๓ ไม่มีผู้ให้การ สนับสนุนในการ พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว และมี ขีดจำกัดในเรื่องของ การส่งเสริมประเพณี เนื่องจากระเบียบ กฎหมายมีขีดจำกัด	๒.๓ เนื่องจากท้องถิ่นมี งบประมาณค่อนข้างจำกัดใน การพัฒนาทำให้การพัฒนาใน ด้านการสนับสนุนส่งเสริม ประเพณี วัฒนธรรมแหล่ง ท่องเที่ยวไม่ดีพอ	๒.๓ ประเพณี วัฒนธรรมที่สำคัญ เช่น การขับร้อง เพลงขอ ในท้องถิ่น การสืบสาน ประเพณีท้องถิ่น	๒.๓ ท้องถิ่นจะประสานหน่วยงานที่มี งบประมาณที่จะให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน รณณรงค์ให้ประเพณี วัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวในตำบล ให้เป็นที่รู้จัก
๒.๔ ราษฎรขาด ความรู้ความเข้าใจใน ด้านสาธารณสุข	๒.๔ ราษฎรในหมู่บ้านส่วน ใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับ ตนเองในเรื่องของสุขภาพ อนามัย	๒.๔ ทุกหมู่บ้าน	๒.๔ ราษฎรทุกหมู่บ้านมีสุขภาพ อนามัยที่ดี ปราศจากโรคภัยที่สามารถ ป้องกันได้โดยการให้ความรู้ ฝึกอบรม จัดให้มีการสาธารณสุขมูลฐานประจำ หมู่บ้าน เพื่อแนะนำการดูแลสุขภาพ พื้นฐานพื้นฐาน การป้องกันโรคติดต่อ ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ฯลฯ
๒.๕ ปัญหาความ ช่วยเหลือ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม ยังไม่ทั่วถึง	๒.๕ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมยัง ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการ ดำรงชีพ	๒.๕ ผู้ด้อยโอกาส ทางสังคมทุก หมู่บ้าน	๒.๕ หากเราได้รับการจัดสรร งบประมาณเพิ่มขึ้นประชาชนในตำบล ได้รับการช่วยเหลือด้านสวัสดิการ เพิ่มขึ้น
๒.๖ ราษฎรมีคุณภาพ ชีวิตไม่ดีพอขาด ความรู้ ในเรื่อง เกี่ยวกับการใช้ชีวิต	๒.๖ ราษฎรส่วนใหญ่ มีชีวิต ความเป็นอยู่ในระดับกลาง ๆ ซึ่งยังมีคุณภาพชีวิตการอยู่ อาศัยยังไม่ดีพอขาดความรู้ที่ จะนำมาพัฒนาบ้านพัฒนา ครอบครัวและพัฒนาสังคม	๒.๖ ราษฎรทุก หมู่บ้าน	๒.๖ สร้างเสริมให้ราษฎรทุกคนทุก ครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น - การฝึกอบรม - การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ - การให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร - การสร้างจิตสำนึกในการพัฒนา
๒.๗ ขาดความ สามัคคี ขาดความ ร่วมมือในหมู่คณะใน ชุมชนทำให้เกิดเป็น ปัญหาต่อการ ปฏิบัติงานร่วมกัน ฯลฯ	๒.๗ การแข่งขันการขัดแย้ง กันในชุมชนรวมถึงการ เลือกตั้งทำให้คนกลุ่มใหญ่ใน ชุมชนแบ่งพรรคแบ่งพวกขาด ความสามัคคี เมื่อประกอบ กิจการหรือการดำเนินงาน ของรัฐทำให้ขาดความร่วมมือ เป็นปัญหาต่อการปฏิบัติ ราชการเป็นอุปสรรคต่อการ พัฒนา	๒.๗ ผู้นำชุมชน ราษฎร	๒.๗ จัดกิจกรรม/โครงการเพื่อสร้าง ความสามัคคีในหมู่คณะ เพื่อขจัดความ ขัดแย้งที่ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรค มากมายในการปฏิบัติงานภายในชุมชน

สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่ เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ			
๓.๑ ภาวะน้ำท่วมทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเสียหายหรือไม่สามารถทำการเกษตรได้และตลิ่งพังทลาย	๓.๑ ในช่วงฤดูน้ำหลากฤดูฝนในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึง เดือน กันยายน ราษฎรในพื้นที่ได้รับผลกระทบเนื่องจากน้ำจะท่วมพื้นที่ทำการเกษตรและบ้านเรือนราษฎร ทำให้พืชผลทางการเกษตรล้มตายและ ชะงัก การเจริญเติบโต พื้นที่กินไม่สามรถทำการเกษตรได้	๓.๑ ราษฎรหมู่ ๑ – ๔, ๖ – ๗ ที่เป็นเกษตรกรในทุกพื้นที่ในเขต อบต. ในหมู่บ้าน	๓.๑ จะดำเนินการก่อสร้างพนังกั้นน้ำให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อกั้นน้ำไม่ให้เข้าท่วมผลผลิตทางการเกษตรและบ้านเรือน รวมทั้งเพื่อป้องกันการพังทลายหน้าดิน
๓.๒ สืบสานประเพณีขับร้องเพลงซอ	๓.๒ ในตำบลท่านาว มีขับร้องเพลงซอ แต่ไม่มีการสนับสนุนหรือส่งเสริม	๓.๒ ราษฎรหมู่ที่ ๓,๕,๖	๓.๒ จะสนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมสืบสานวัฒนธรรมการขับร้องเพลงซอ การฟ้อนแน่น และการเล่นเครื่องดนตรีพื้นบ้านประเภทสะล้อ ซอ ปืน
๔. ด้านการบริการ การบริหาร			
๔.๑ เจ้าหน้าที่, สมาชิก อบต. ผู้บริหาร อบต. ฯลฯ ขาดทักษะมุมมองในการเพิ่มศักยภาพให้กับหน่วยงาน	๔.๑ เจ้าหน้าที่ ผู้บริหาร สมาชิก อบต. มีความรู้และประสบการณ์น้อย ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการวางแผน นโยบายต่าง ๆ ในการบริหารงานเพื่อการบริการสาธารณะให้แก่ราษฎรในพื้นที่	๔.๑ พนักงานส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ ผู้บริหาร อบต. สมาชิก อบต. และ คณะกรรมการชุมชนต่าง ๆ	๔.๑ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพในการปฏิบัติงานการให้บริการที่เป็นสาธารณะแก่ประชาชน จึงเร่งสนับสนุนจัดให้มีหรือส่งบุคลากรฝ่ายต่างๆ เข้าร่วมการฝึกอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่งานราชการ รวมถึงการจัดให้มีหรือส่งเสริมให้เข้าร่วมศึกษาดูงาน ส่วนราชการ ฯลฯ ที่เป็นต้นแบบให้นำมาประยุกต์ใช้กับองค์กร
๔.๒ ไม่มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้รวมถึงงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด รวมทั้งบุคลากรในสำนักงานที่จะช่วยปฏิบัติราชการไม่เพียงพอ	๔.๒ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาวเป็นท้องถิ่นขนาดกลางรายได้และเงินอุดหนุนทั้งที่จัดเก็บเองและได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเพื่อบริการประชาชน	๔.๒ สำนักงาน อบต. - บุคลากร - เครื่องมือเครื่องใช้ - ครุภัณฑ์ต่าง ๆ	๔.๒ การจัดซื้ออุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้การบรรจุเจ้าหน้าที่เพิ่มเติมรวมถึงการพัฒนาทุกด้านให้เหมาะสมสอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับและงานที่มีอยู่

สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่ เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๕. ด้านการอนุรักษ์แหล่งน้ำทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
๕.๑ แม่น้ำ คูคลองตื้นเขิน	๕.๑ แม่น้ำคูคลอง ลำคลองบาง แห่งในหมู่บ้านตื้นเขิน ทำให้ปริมาณ น้ำที่จะใช้เพื่อการอุปโภคหรือเพื่อ การเกษตรไม่เพียงพอ	๕.๑ ทุกหมู่บ้าน	๕.๑ ดำเนินการขุดลอกให้ปริมาณน้ำเพียงพอ กับความต้องการ
๕.๒ ไม่มีสถานที่กำจัด ขยะ	๕.๒ หลายหมู่บ้านไม่มีที่ทิ้งขยะ เนื่องจากไม่สามารถจัดหาสถานที่ทิ้ง ขยะได้	๕.๒ ทุกหมู่บ้าน	๕.๒ จัดหาผู้รับจ้างเอกชนเพื่อขนขยะนำไปทิ้ง และส่งเสริมกิจกรรมการบริหารจัดการเพื่อให้ เกิดจิตสำนึกในการลดการทิ้งขยะในพื้นที่ตำบล ท่าน้าว

สรุปปัญหา/ความต้องการของพื้นที่ตำบลท่าน้าว

ตำบล	ประเด็นปัญหา/ความ ต้องการ	สาเหตุของปัญหา/ความ ต้องการ	แนวทางแก้ไข
ท่าน้าว	หมู่ที่ ๑ บ้านกอก หมู่ที่ ๔ หนองรัง หมู่ที่ ๗ แซ่พลาง - พื้นที่การเกษตร (นา) น้ำ ไม่เพียงพอ - พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ ไม่มีเอกสารสิทธิ์ - ขาดตลาดในการจำหน่าย ผลผลิตทางการเกษตร - สินค้าการเกษตรราคาต่ำ - ไฟฟ้าเข้าสู่ที่ทำกินไม่ เพียงพอ ต้องอาศัยจาก พื้นที่ข้างเคียง - มีจุดเสี่ยงอันตรายบน เส้นทางคมนาคมและ บริเวณแยกต่าง ๆ	๑. อาศัยแหล่งน้ำจากอ่างเก็บน้ำ ห้วยม่วง ซึ่งตื้นเขิน และแห้งในฤดู แล้ง ๒. น้ำจากสถานีสูบน้ำพลังไฟฟ้า บ้านท่าน้าว มีกำลังส่งไม่เพียงพอ เพราะปลายทางลำเหมืองมีพื้นที่ สูงกว่าพื้นที่อื่นที่ใช้น้ำจากแหล่ง เดียวกัน ๓. พื้นที่ทำกินเป็นพื้นที่จับจอง ตั้งแต่บรรพบุรุษ ๔. ตลาดจำหน่ายสินค้าการเกษตร มีน้อย ทำให้ไม่สามารถกำหนด ราคาขายได้ ๕. ต้องใช้งบประมาณสูงในการ ขยายเขตไฟฟ้า ๖. เกิดอุบัติเหตุทางถนนบ่อยครั้ง	๑. ยากได้สถานีสูบน้ำด้วยพลัง ไฟฟ้า ๒. ยากให้มีการปรับปรุงอ่าง เก็บน้ำห้วยม่วงให้กักเก็บน้ำได้ มากขึ้น ๓. ยากให้ขยายคลองส่งน้ำให้ กว้าง ,ลึก และยาวให้ครอบคลุม ขึ้น ๔. ขยาย หรือ จัดหาตลาด จำหน่ายสินค้าการเกษตร ๕. ต้องการขยายเขตไฟฟ้าเข้าสู่ พื้นที่ทำกิน ๖. ต้องการไฟ/ป้าย หรือ สัญญาณเตือนจราจร
	หมู่ที่ ๒ บ้านท่าน้าว - (ชุมชนทหาร) ถนนเป็นดิน ลูกรัง - (ชุมชนทหาร) น้ำสำหรับ อุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ เพราะอยู่บนที่ราบสูง	๑. มีประชาชน (ครอบครัวทหาร) อาศัยอยู่ไม่ถึง ๑๒ ครอบครัว อย่ ยการจัดกระจาย ๒. ไม่มีงบประมาณเพียงพอ สำหรับขุดเจาะบ่อบาดาล เพราะ ต้องเจาะในระยะความลึกเกินกว่า ๖๐ เมตร	๑. ยากได้บ่อบาดาลสำหรับ อุปโภคบริโภค ๒. ยากได้ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กภายในชุมชน ๓. ขยาย หรือ จัดหาตลาด จำหน่ายสินค้าการเกษตร

ตำบล	ประเด็นปัญหา/ความต้องการ	สาเหตุของปัญหา/ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	- ขาดตลาดในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร - ผู้สูงอายุต้องการกิจกรรมทำ - มีจุดเสี่ยงอันตรายบนเส้นทางคมนาคมและบริเวณแยกต่าง ๆ	๓. ตลาดจำหน่ายสินค้าการเกษตรมีน้อย ทำให้ไม่สามารถกำหนดราคาขายได้ ๔. ลดปัญหาการอยู่คนเดียว และจะได้พบปะพูดคุยและทำกิจกรรมร่วมกัน ๕. เกิดอุบัติเหตุทางถนนบ่อยครั้ง	๔. ต้องการให้ส่งเสริมอาชีพหรือกิจกรรมให้แก่ผู้สูงอายุ ๕. ต้องการไฟ/ป้าย หรือสัญญาณเตือนจราจร
	หมู่ที่ ๓ บ้านห้วยนา และ หมู่ที่ ๖ บ้านหนองแดง - พื้นที่การเกษตร (นา) น้ำไม่เพียงพอ - ขาดตลาดในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร - มีจุดเสี่ยงอันตรายบนเส้นทางคมนาคมและบริเวณแยกต่าง ๆ	๑. อาศัยแหล่งน้ำจากลำห้วยคำ ซึ่งใช้ร่วมกับบ้านห้วยนา และมีน้ำน้อยลง ๒. น้ำจากสถานีสูบน้ำพลังไฟฟ้าตำบลท่านาว มีกำลังส่งไม่เพียงพอ ๓. ตลาดจำหน่ายสินค้าการเกษตรมีน้อย ทำให้ไม่สามารถกำหนดราคาขายได้ ๔. เกิดอุบัติเหตุทางถนนบ่อยครั้ง	๑. อยากรให้ขยายกำลังส่งของสถานีสูบน้ำด้วยพลังไฟฟ้าตำบลท่านาว ๒. อยากรให้ขยายคลองส่งน้ำให้กว้าง ,ลึก และยาวให้ครอบคลุมขึ้น ๓. ขยาย หรือ จัดหาตลาดจำหน่ายสินค้าการเกษตร ๔. ต้องการไฟ/ป้าย หรือสัญญาณเตือนจราจร
	หมู่ที่ ๕ บ้านนาข่อย - มีอ่างเก็บน้ำห้วยคัน เป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ แต่มีน้ำน้อย - น้ำสำหรับการเกษตรไม่เพียงพอ - มีการลักลอบทิ้งขยะของหมู่บ้านอื่นในพื้นที่ป่าสาธารณะ - ขาดตลาดในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร - พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ - มีจุดเสี่ยงอันตรายบนเส้นทางคมนาคมและบริเวณแยกต่าง ๆ	๑. แหล่งน้ำห้วยคันตื้นเขิน ๒. อาศัยน้ำจากสถานีสูบน้ำตำบลนาปัง และแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ลำน้ำแก่น เป็นต้น ๓. น้ำสำหรับการเกษตรไม่ทั่วถึง ๔. ป่าสาธารณะไม่มีเวรยามดูแล จึงง่ายต่อการทิ้งขยะของหมู่บ้านอื่น ๕. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าสาธารณะ ไม่สามารถออกเอกสารสิทธิ์ได้ ๕. ไม่มีตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร ๖. เกิดอุบัติเหตุทางถนนบ่อยครั้ง	๑. อยากรให้ขุดลอกลำห้วยคัน ๒. อยากรให้ขยายลำเหมืองให้ทั่วถึง ๓. อยากรให้แก้ไขปัญหากลักลอบทิ้งขยะในพื้นที่ป่าสาธารณะ ๔. อยากรได้เอกสารสิทธิ์ในพื้นที่ทำกิน ๕. ขยาย หรือ จัดหาตลาดจำหน่ายสินค้าการเกษตร ๖. ต้องการไฟ/ป้าย หรือสัญญาณเตือนจราจร

แบบวิเคราะห์และจำแนกปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

โดย องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน

หน้า ๔๗

ชื่อหมู่บ้าน กอก หมู่ที่ ๑ ตำบลท่านาว อำเภอกุเวียง จังหวัดน่าน
จากเวทีไทยนิยม ยั่งยืน วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ที่	ปัญหา/ความต้องการ (๑)	ประเภท ปัญหา/ ความต้องการ (ระบุตัวเลข) (๒)	การประสาน หน่วยงาน รับผิดชอบ (ระบุตัวเลข) (๓)	ประมาณการ งบประมาณ (บาท) (๔)
๑	เหม็นกลิ่นมูลสัตว์(ขี้วัว)	๓๖	๐๙/๑๐	
๒	อันตรายจากกองฟาง	๓๗	๐๙/๑๐	
๓	ซ่อมถนนหน้าวัดจากสามแยกบ้านกอกถึงบ้านนาย จำนง ยศอาจ	๑๑	๐๙/๑๐	๒๐๐,๐๐๐.-
๔	แก้ปัญหาดิ่งน้ำน่านพัง (บ้านกอก)	๑๘	๐๙/๑๐	
๕	จัดซื้อเครื่องวัดความดัน, เครื่องชั่งน้ำหนัก และสายวัด	๕๓	๐๙/๑๑ (สำนักงาน สาธารณสุข)	
๖	ถนนบ้านกอกถึง อบต.	๑๑	๐๙/๑๐	
๗	ปลั๊กไฟฟ้าตู้ที่ดินทำกิน	๑๘	๐๙/๑๐	
๘	ซ่อมแซมถนนบ้านกอก-ท่านาว	๑๑	๐๙/๑๐	
๙	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. เป็นตัวยูจากบ้านนาย สวิง เมฆะ ถึงที่สาธารณะ	๑๘	๐๙/๑๐	
๑๐	ปรับปรุงถนน คสล. รอบหมู่บ้าน	๑๑	๐๙/๑๐	
๑๑	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. เป็นตัวยูจากบ้านนาย มานพ ทองลอบ ถึงบ้านนายสออด นุเทพสุ	๑๘	๐๙/๑๐	
๑๒	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. เป็นตัวยูจากบ้าน นาง บุญคุ้ม วรรณศรี ถึงบ้านนายเสริม ดอนกาวิล	๑๘	๐๙/๑๐	
๑๓	ก่อสร้างถนน คสล.รอบสะพานกอก ๒๕๐ ม.	๑๑	๐๙/๑๐	
๑๔	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. เป็นตัวยูจากบ้าน นาย ประพันธ์ ปาคำ ถึงบ้านสวน นายทรง กอกเชียงสม	๑๘	๐๙/๑๐	
๑๕	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. เป็นตัวยูสามแยกบ้าน นางวัฒนา ยศอาจ ถึงสะพานกอก	๑๘	๐๙/๑๐	
๑๖	ขยายไฟฟ้าตู้ที่ทำกินของเกษตรกร(ใช้ในสวนหอม)	๑๕	๐๙/๑๐	
๑๗	ปรับปรุงภูมิทัศน์สระน้ำหนองกอก	๑๘	๐๖/๐๙/๑๐	
๑๘	เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง	๑๘	๐๖/๐๙	
๑๙	เลี้ยงกิ้งก่ามกราคมในท่อ	๒๓	๐๔	
๒๐	ก่อสร้างถนน คสล. จากบ้าน นายคำ ถึงสะพาน กอก	๑๘	๐๙/๑๐	
๒๑	แปรรูปกระเทียมดอง	๒๘	๐๔	

๒๒	แปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่(ตอก)	๒๘	๐๔	
๒๓	เพาะเห็ดในตะกร้า	๒๑	๐๔	
๒๔	เลี้ยงกบคอนโด	๒๒	๐๔	
๒๕	ต้องการโรงเรือนปลูกผักออร์แกนิก	๒๘	๐๔	

แบบวิเคราะห์และจำแนกปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน
ชื่อหมู่บ้าน ทำน้าว หมู่ที่ ๒ ตำบลทำน้าว อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดน่าน
จากเวทีไทยนิยม ยั่งยืน วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๑

ที่	ปัญหา/ความต้องการ (๑)	ประเภท ปัญหา/ ความต้องการ (ระบุตัวเลข) (๒)	การประสาน หน่วยงาน รับผิดชอบ (ระบุตัวเลข) (๓)	ประมาณการ งบประมาณ (บาท) (๔)
๑.	เสียงรบกวนเครื่องใช้จากวัยรุ่น	๖๕	๑๐/๑๑ (สำนักงาน ขนส่ง,ตำรวจ)	
๒.	กลิ่นเหม็นจากน้ำยางพารา	๓๖	๐๙/๑๐/๑๑ (ตำรวจ)	
๓.	ปัญหาการจราจรที่รวดเร็วในเวลากลางวัน	๖๕	๑๐/๑๑ (สำนักงาน ขนส่ง,ตำรวจ)	
๔.	ต้องการต่อยอด/พัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจ ชุมชน	๔๓	๐๕	
๕.	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. ตัวยู จากบ้าน นายพินิจ อินตาคำ ถึงบ้าน นายอินแปง นูแปงถา	๑๘	๐๙/๑๐	๒๐๐,๐๐๐.-
๖.	ชุมชนทหารน้ำอูบโคกบรีโคกไม่เพียงพอ	๑๓	๐๙/๑๐	
๗.	อยากได้สัญญาณจราจร, ป้ายเตือน, กระจก โค้งมนตรงสามแยก, สีแยก	๑๘	๐๙	
๘.	ต้องการเครื่องวัดความดัน	๕๓	๐๙/๑๑ (สำนักงาน สาธารณสุข)	
๙.	ต้องการให้ส่งเสริมอาชีพทำดอกไม้จันทน์พวงรีดให้ ผู้สูงอายุ อาหาร ไม้กวาดทางมะพร้าว และไม้กวาดดอกหญ้า	๔๓	๐๕	
๑๐.	ก่อสร้างถนน คสล. ชุมชนทหาร	๑๑	๐๙/๑๐	
๑๑.	ต้องการปรับปรุงโรงเรียนทำน้าวให้เป็น ที่ออกกำลังกาย	๑๘	๐๖/๐๙/๑๐	
๑๒.	ต้องการถนน คสล. จากสามแยกบ้าน	๑๑	๐๙/๑๐	

	นายสำรวย ขาวน้ำ ไปถึงสระน้ำ			
๑๓.	ต้องการเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง	๑๘	๐๖/๐๙	
๑๔.	ก่อสร้างถนน คสล. จากบ้านนายเจตุ ศรีทะแก้ว ถึงบ้านนายสมบัติ ชัยนวล	๑๑	๐๙/๑๐	
๑๕.	ต้องการให้ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงกบ	๒๓	๐๔	
๑๖.	ก่อสร้างรางระบายน้ำจากบ้าน นางพิน นุเสน ถึงสุขุขอย	๑๘	๐๙/๑๐	

แบบวิเคราะห์และจำแนกปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน
ชื่อหมู่บ้าน ห้วยนา หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าน้ำว
อำเภออุ้มผาง จังหวัดน่าน
จากเวทีไทยนิยม ยั่งยืน วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๑

ที่	ปัญหา/ความต้องการ (๑)	ประเภท ปัญหา/ ความต้องการ (ระบุตัวเลข) (๒)	การประสาน หน่วยงาน รับผิดชอบ (ระบุตัวเลข) (๓)	ประมาณการ งบประมาณ (บาท) (๔)
๑.	ปัญหายาเสพติด บริเวณสวนยางพารา เขต หมู่ ๕ แลวป่าสักใกล้สวนนายบรรณดิษฐ์ วิทย์นัต	๖๑	๑๐/๑๒ (ตำรวจ ,ทหาร)	
๒.	ราคาผลผลิตตกต่ำ (ข้าว)	๒๘๒	๐๔	
๓.	ต้องการอาชีพเวลาว่างของผู้สูงอายุ (ทำน้ำบัว, ไม้กวาดดอกหญ้าและทางมะพร้าว)	๔๗๑	๐๕	
๔.	ต้องการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม ศิลธรรม ต่อจากปู่ตายาย	๑๘	๐๒/๐๙/๑๐	
๕.	ต้องการตลาดประชารัฐที่มั่นคง	๒๘๕	๐๙/๑๐/๑๒ (รัฐบาล)	
๗.	ปรับปรุงระบบประปา รร.ห้วยนา,หน้าวัด	๑๓	๐๙/๑๐	
๘.	ขยายเขตไฟฟ้าสู่ที่ดินทำกินจากสุสานหนองแดง-ถนนเฉลิมพระเกียรติ	๑๕	๐๙/๑๐/๑๒ (การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค)	
๙.	ปรับปรุง ลาน คสล. บริเวณสุสาน	๑๘๑	๐๙/๑๐	
๑๐.	ก่อสร้างศาลาป่าสุสาน	๑๘๔	๐๙/๑๐	
๑๑.	ซ่อมแซมถนน คสล. จากบ้านนางนากา ตี้อาดถึงบ้านนางเม็ด บัวทอง	๑๑	๐๙/๑๐	
๑๒.	ปรับปรุงถนนลูกรัง จากบ้านนางหอม ศรีตนชัย ถึงสวนนางประภากร รองศักดิ์	๑๑	๐๙/๑๐	
๑๓.	ก่อสร้างลำเหมือง คสล. จากบ้าน	๑๘๗	๐๙/๑๐	

	นางหวัน จันทรศรีถึงบ้านนายมนัส อารินทร์			
๑๔.	ต้องการเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง	๑๘๕	๐๖/๐๙	
๑๕.	ก่อสร้างลำเหมือง คสล. จากนายผาย สมมีชัย ถึงบ้านนายประยงค์ ธนะมา	๑๘๗	๐๙/๑๐	
๑๖.	ก่อสร้างลำเหมืองจากบ้านนายทอง ต้นมาดี ถึงนายอรุณ ไชยคำ	๑๘๗	๐๙/๑๐	
๑๗.	ปรับปรุงศูนย์ อสม.	๕๓	๐๙/๑๐	
๑๘.	ซ่อมแซมถนน คสล. บ้านนายบุญทัน ฝั้นหมื่น ถึงบ้านนางจันทร นากองแก้ว	๑๑	๐๙/๑๐	
๑๙.	ต้องการลานออกกำลังกาย	๑๘๕	๐๙/๑๐/๑๒ (สำนักงานทวง เทียวและกีฬา)	
๒๐.	ปรับปรุงรางระบายน้ำ (น้ำขังระหว่าง นายถวิล ศรีสุขคำ ถึงบ้านนางเม็ด บัวทอง) **แขวงการทาง ๒ เป็นผู้ดำเนินการ	๓๗๒	๐๙/๑๐	
๒๑.	ปรับปรุงถนน คสล. ตั้งแต่สวนนายสวัสดิ์ พิใจดีถึง สวนนางเพียน มาละ	๑๑	๐๙/๑๐	
๒๒.	ต้องการเครื่องวัดความดัน	๕๓๑	๐๙/๑๒ (สำนักงาน สาธารณสุข)	
๒๓.	อยากให้เปลี่ยนถังขยะใหม่	๑๘	๐๙	
๒๔.	อยากให้ไฟถนนบ้านหวนา เป็นแบบมาตรฐาน	๑๕	๐๙/๑๐/๑๒ (การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค)	
๒๕.	อยากให้ทางราชการช่วยปลดหนี้	๔๗	๑๒ (รัฐบาล)	

แบบวิเคราะห์และจำแนกปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

ชื่อหมู่บ้าน หนองรัง หมู่ที่ ๔ ตำบลท้านาว อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดน่าน
จากเวทีไทยนิยม ยั่งยืน วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ที่	ปัญหา/ความต้องการ (๑)	ประเภท ปัญหา/ ความต้องการ (ระบุตัวเลข) (๒)	การประสาน หน่วยงาน รับผิดชอบ (ระบุตัวเลข) (๓)	ประมาณการ งบประมาณ (บาท) (๔)
๑.	รถบรรทุกขับผ่านชุมชนด้วยความเร็ว	๖๕	๑๐/๑๑ (สำนักงาน ขนส่ง)	
๒.	กลิ่นเหม็นจากรถบรรทุกขุดทราย	๓๖	๐๙/๑๐	
๓.	ซื้อสิทธิ์ขายเสียง	๖๕	๑๐/๑๑ (ตำรวจ ,ทหาร)	
๔.	มลพิษจากการเผา	๓๖	๑๑(สำนักงาน ทสจ.)	
๕.	อยากให้มีการควบคุมน้ำหนักรถบรรทุก	๖๕	๑๑ (สำนักงานขนส่ง ,ตำรวจ)	
๖.	หนี้ในระบบ	๔๒	๑๐/๑๑ (ทหาร ,ตำรวจ)	
๗.	ถนน คสล. หน้าตลาดถึง ถนนเฉลิมพระเกียรติ	๑๑	๐๙/๑๐	
๘.	ก่อสร้างศูนย์สูบน้ำพลังงานไฟฟ้า	๑๘	๐๙/๑๐	
๙.	ขยายเขตไฟฟ้าเข้าสู่ที่ทำกิน (เข้านาข้าว)	๑๕	๐๙/๑๐	
๑๐.	พืชผักสวนครัวราคาต่ำ	๒๘	๐๔	
๑๑.	อยากให้สนับสนุนเมล็ดพันธุ์/ปัจจัยการผลิต	๒๘	๐๔	
๑๒.	ชุดล่ออ่างห้วยม่วง	๑๘	๐๙/๑๐	
๑๓.	น้ำไม่สะอาด	๓๓	๐๙	
๑๔.	อยากได้เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง	๕๓	๐๖/๐๙	
๑๕.	อยากได้รางระบายน้ำ	๑๘	๐๙/๑๐	
๑๖.	อยากได้เครื่องวัดความดัน	๕๓	๐๙/๑๑ (สำนักงาน สาธารณสุข)	
๑๗.	การผลิตสินค้าทางการเกษตรต้นทุนสูง	๒๘	๐๔	
๑๘.	อยากมีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน	๑๖	๑๑ (สำนักงาน ที่ดิน)	

แบบวิเคราะห์และจำแนกปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

ชื่อหมู่บ้าน นาข่อย หมู่ที่ ๕ ตำบลท่าน้าว
อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน
จากเวทีไทยนิยม ยั่งยืน วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ที่	ปัญหา/ความต้องการ (๑)	ประเภท ปัญหา/ ความต้องการ (ระบุตัวเลข) (๒)	การประสาน หน่วยงาน รับผิดชอบ (ระบุตัวเลข) (๓)	ประมาณการ งบประมาณ (บาท) (๔)
๑.	กลิ่นเหม็นจากน้ำเลี้ยงปลา และปล่อยลงแหล่งน้ำ ของหมู่บ้าน	๓๖	๐๙/๑๐	
๒.	กลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงหมู	๓๖	๐๙/๑๐	
๓.	รถรับส่งนักเรียนช้าเร็ว	๖๕	๐๙/๑๐/๑๑ (ตำรวจ)	
๔.	ต้องการน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ	๑๒	๐๙/๑๐	
๕.	อยากให้มีการรวมกลุ่มเลี้ยงโค-กระบือ	๒๒	๐๔	
๖.	ปรับปรุงระบบท่อประปาที่เป็นตระกอนสนิม ภายในหมู่บ้าน	๑๘	๐๙/๑๐	
๗.	ก่อสร้างลำเหมือง คสล. จากหน้าวัดนาข่อยถึงนา นายศักดิ์ วงศ์ไชย	๑๑	๐๙/๑๐	
๘.	ก่อสร้างสถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า	๑๘	๐๙/๑๐	
๙.	ต้องการเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง	๕๓	๐๖/๐๙	
๑๐.	ก่อสร้างถนนลาดยางสายเฉลิมพระเกียรติเข้าสู่ที่ ทำกิน (สวนยาง)	๑๑	๐๙/๑๐	
๑๑.	แก้ปัญหาหน้าห้วยเมี่ยงไม่พอ	๑๔	๐๙/๑๐	
๑๒.	ปรับปรุงศาลาอเนกประสงค์	๑๘	๐๙/๑๐	
๑๓.	ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงไก่, กบ	๒๒	๐๔	
๑๔.	ส่งเสริมการแปรรูปเห็ด	๒๑	๐๔	
๑๕.	ต้องการจัดซื้อเครื่องดนตรีพื้นบ้าน และอนุรักษ์ ศิลปะพื้นบ้านสลับ ซอ ปิน	๔๗	๐๖	
๑๖.	ต้องการให้มีการสอบเขตพื้นที่ห้วยเมี่ยง	๖๕	๐๙/๑๐	
๑๗.	ขยายถนนบ้านนายหมื่น สุทธิ ถึงที่อ่าน นสพ.	๑๑	๐๙/๑๐	
๑๘.	น้ำประปาไม่เพียงพอ	๑๓	๐๙/๑๐	
๑๙.	อยากให้แก้ปัญหาดลาดรับรองผลผลิต	๔๖	๐๔	
๒๐.	อยากได้อาชีพเย็บผ้าจากจักรอุตสาหกรรม	๔๗	๐๕	
๒๑.	ส่งเสริมอาชีพทำไม้กวาดทางมะพร้าวให้แก่ ผู้พิการ	๔๗	๐๕	
๒๒.	อยากให้มีการประกันราคาข้าว	๔๖	๐๔	

๒๓.	อยากได้เครื่องทำยางเครป			
๒๔.	อยากได้เครื่องวัดความดัน, สายวัด และเครื่องชั่งน้ำหนัก	๕๓	๐๙/๑๑ (สำนักงาน สาธารณสุข)	
๒๕.	พัฒนาอ่างเก็บน้ำและป่าสาธารณะให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยว	๑๘	๐๙/๑๐/๑๑ (สำนักงาน ท่องเที่ยวและ กีฬา)	
๒๖.	อยากได้ป้ายและสัญญาณไฟจราจรบริเวณทางร่วม ทางแยก	๑๘	๐๙	
๒๗.	อยากได้ผู้ดูแลผู้ป่วยติดเตียงอย่างต่อเนื่อง	๕๓	๑๑ (สำนักงาน สาธารณสุข)	
๒๘.	แก้ไขปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ	๒๘	๐๙	
๒๙.	อยากได้ทุนการศึกษาบุตรหลาน (ขยายเกณฑ์ พิจารณาให้ครอบคลุมถึงผู้มีรายได้ปานกลาง)	๔๗	๐๙/๑๑ (สำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษา/ ศึกษาธิการ จังหวัด)	
๓๐.	ไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน	๑๖	๑๑ (สำนักงาน ที่ดิน)	

แบบวิเคราะห์และจำแนกปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

ชื่อหมู่บ้าน หนองแดง หมู่ที่ ๖ ตำบลท่าน้าว
อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน
จากเวทีไทยนิยม ยั่งยืน วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๑

ที่	ปัญหา/ความต้องการ (๑)	ประเภท ปัญหา/ ความต้องการ (ระบุตัวเลข) (๒)	การประสาน หน่วยงาน รับผิดชอบ (ระบุตัวเลข) (๓)	ประมาณการ งบประมาณ (บาท) (๔)
๑.	ผลผลิตการเกษตรราคาตกต่ำ	๒๘๒	๐๔	
๒.	อยากให้มีพ่อค้ามารับซื้อมันเทศ	๔๖	๐๔	
๓.	วางระบายน้ำสามแยกทางเข้าวัด ถึงลำห้วยคำ มีกลิ่นเหม็น	๓๗๒	๐๙/๑๐	
๔.	อยากให้ส่งเสริมทำปุ๋ยหมักชีวภาพ	๒๘๑	๐๔	
๕.	ต้องการปรับปรุงลานคอนกรีตป่าสุสาน	๑๘๑	๐๙/๑๐	๒๐๐,๐๐๐.-
๖.	อยากได้ระบบน้ำประปาที่สะอาดไม่มีสนิม และขุดเจาะบ่อบาดาลน้ำลึก	๑๓	๐๙/๑๐	๒๐๐,๐๐๐.-
๗.	ต้องการขยายเขตคลองส่งน้ำพลังไฟฟ้า	๑๘๗	๐๙/๑๐	
๘.	ต้องการปรับปรุงซ่อมแซมศาลาหอประชุมหมู่บ้าน	๑๘๔	๐๙/๑๐	
๙.	ต้องการอนุรักษ์แหล่งพันธุ์ปลาหน้าวัดหนองแดง	๒๒	๑๒ (สำนักงาน ประมง)	
๑๐.	ต้องการให้สอบเขตที่ดินสาธารณะและที่ดินทำกิน ติดกับลำห้วยคำ	๓๗๔	๐๙/๑๐	
๑๑.	ต้องการขุดลอกลำเหมืองขุมพร้อมประตูเปิดปิด	๑๘๖	๐๙/๑๐	
๑๒.	ขุดลอกลำห้วยคำจากสะพานหน้าวัดถึงสระน้ำบ้าน หัวนา	๑๘๖	๐๙/๑๐	
๑๓.	ก่อสร้างบล็อกรองค้ำโครงข้ามลำห้วยคำจากบ้าน นายเกตุ สุทธะเสนา	๑๑	๐๙/๑๐	
๑๔.	ต้องการปรับปรุงโรงครัวแม่บ้าน	๑๘๔	๐๙/๑๐	
๑๕.	อยากให้ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงกบ, จิ้งหรีด, กลุ่มทำไม้กวาด, เปิดพันธุ์ไข่ และปลาตุ๊ก	๒๒	๐๔	
๑๖.	อยากได้เครื่องวัดความดัน เครื่องตรวจสารพิษ เครื่องตรวจระดับน้ำตาลในเลือด	๕๓๑	๐๙/๑๒ (สำนักงาน สาธารณสุข)	
๑๗.	ต้องการต่อเติมศูนย์ อสม.	๑๘๔	๐๙/๑๐	
๑๘.	ต้องการแปรรูปมันเทศ	๒๘๖	๐๔	
๑๙.	อยากได้เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง	๑๘๕	๐๙/๑๐/๑๒	

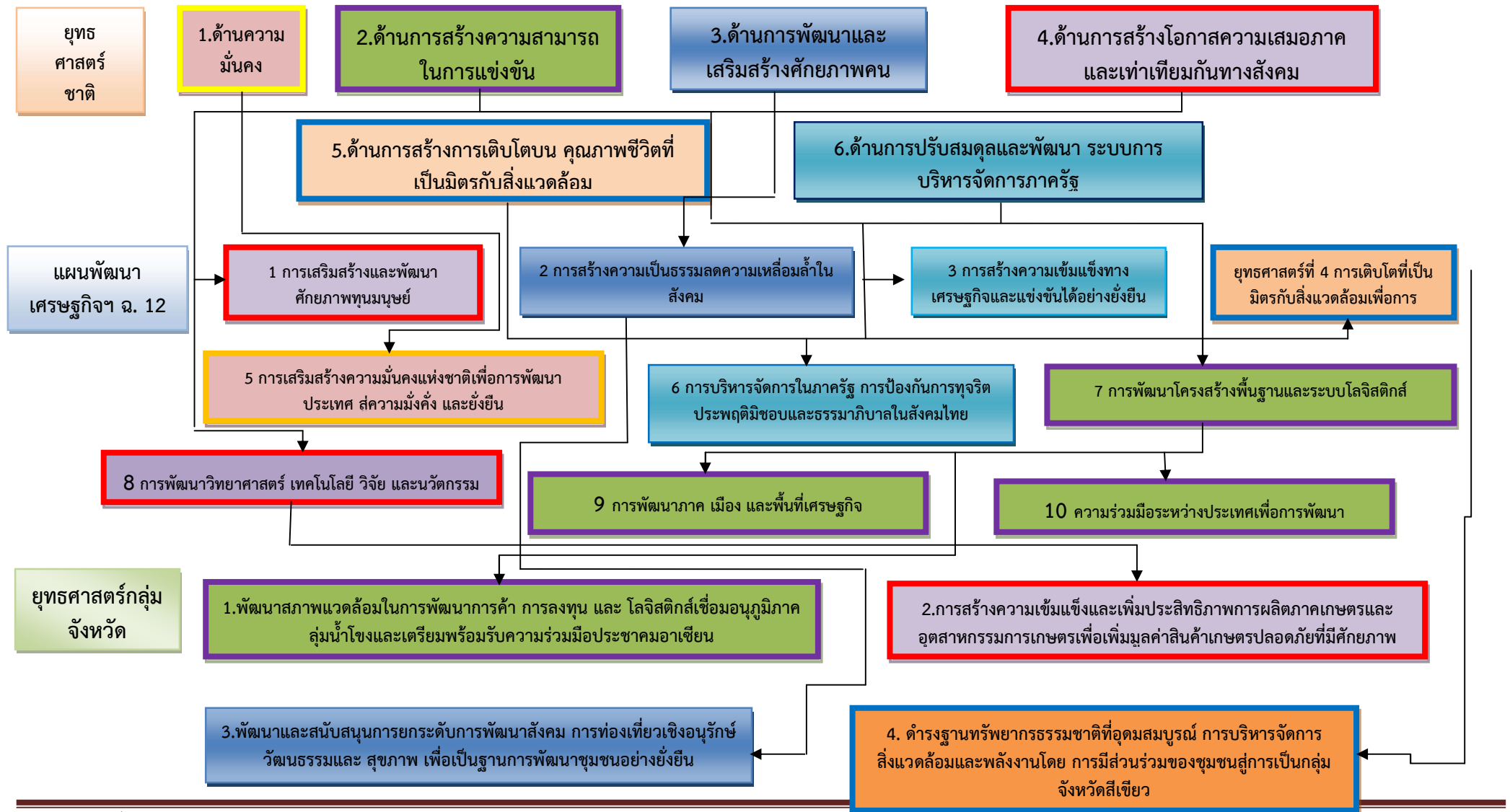
			(สำนักงานการ ท่องเที่ยวและ กีฬา)	
๒๐.	ต้องการขยายเขตไฟฟ้าสู่ที่ดินทำกินจากป่าสุสาน ถึงถนนเฉลิมพระเกียรติ	๑๕	๑๒ (การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค)	

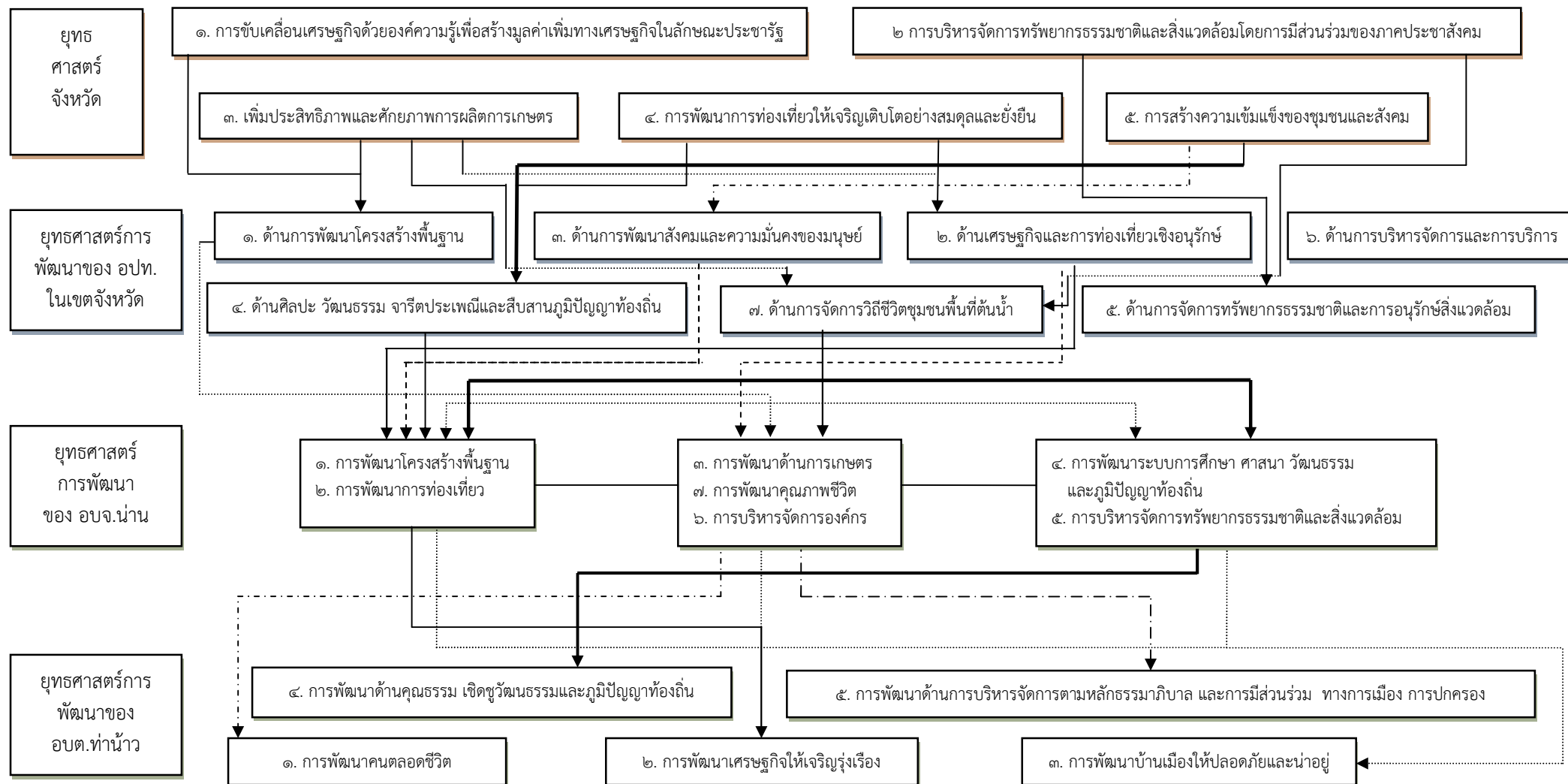
แบบวิเคราะห์และจำแนกปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน
ชื่อหมู่บ้าน แซ่พลาง หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าน้าว
อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน
จากเวทีไทยนิยม ยั่งยืน วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑

ที่	ปัญหา/ความต้องการ (๑)	ประเภท ปัญหา/ ความต้องการ (ระบุตัวเลข) (๒)	การประสาน หน่วยงาน รับผิดชอบ (ระบุตัวเลข) (๓)	ประมาณการ งบประมาณ (บาท) (๔)
๑.	ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ตรวจตรา จุดเสี่ยงยาเสพติด	๖๑	๑๐/๑๒ (ทหาร ตำรวจ)	
๒.	เหม็นกลิ่นมูลสัตว์ (หมู)	๓๖	๐๙/๑๐	
๓.	ต้องการคัดแยกขยะ, ทำปุ๋ยอินทรีย์	๓๕	๐๙	
๔.	ส่งเสริมเรื่องเกษตรทฤษฎีใหม่	๒๘	๐๔/๐๙	
๕.	ต้องการตรวจสอบที่สาธารณะบนดอย (มีเอกชนจับจอง)	๑๘	๐๙/๑๐	
๖.	ต้องการไฟส่องสว่าง บ้านผู้ใหญ่-วัดแซ่พลาง และ ปรับปรุงระบบเปิด,ปิด ไฟสาธารณะ	๑๕	๐๙/๑๒ (การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค)	
๗.	ต้องการเครื่องวัดความดัน และเครื่องชั่งน้ำหนัก	๕๓	๐๙/๑๒ (สำนักงาน สาธารณสุข)	
๘.	ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ ตั้งแต่ สวนนายเขาว์ฤทธิ์ บุญแสง ถึงที่ว่าการอำเภอภูเพียง	๑๕	๐๙/๑๐/๑๒ (การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค)	๒๐๐,๐๐๐.-
๙.	น้ำขังบริเวณถนน / รางระบายน้ำ ตั้งแต่ บ้านนายเสถียรยอดเวียงชัย ถึง บ้านนางรวม ศรีรินยา	๑๘๖	๐๙/๑๐	
๑๐.	ก่อสร้างถนน คสล. จากเมรุ ถึงสวน	๑๑	๐๙/๑๐	

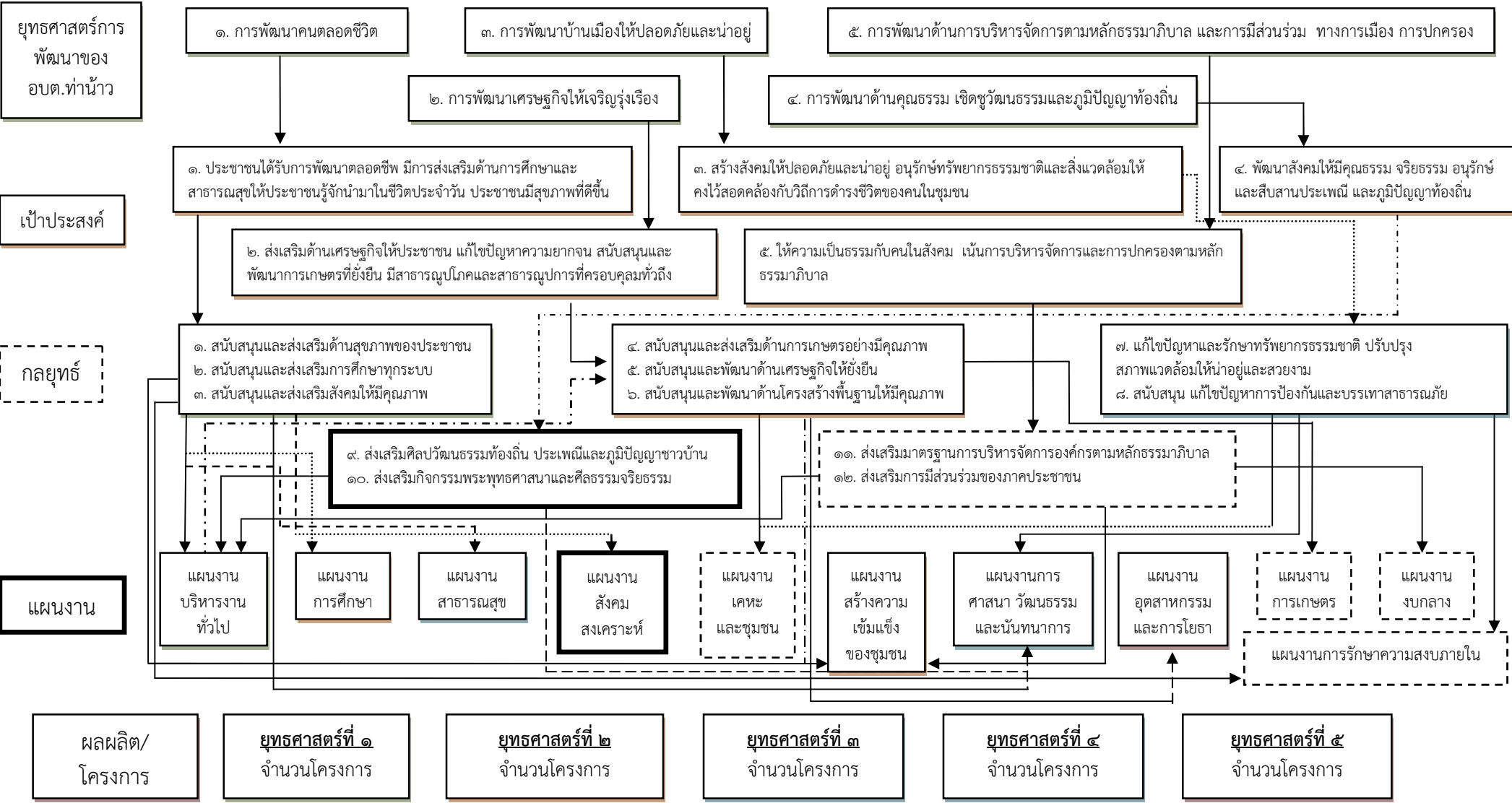
	นายสมพงษ์ นุใหม่			
๑๑.	ขยายเขตประปาหมู่บ้าน ตั้งแต่บ้าน นายเสนห์ ยอดเวียงชัย ถึงที่ทำกิน บริเวณทางไปอำเภอกู่เพียง	๑๘	๐๙/๑๐	
๑๒.	ส่งเสริมอาชีพ เมล็ดพันธุ์พันธุ์สัตว์(โค)ปลาและไก่ไข่	๔๗๑	๐๔/๐๙	
๑๓.	ต้องการเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง	๑๘	๐๖/๐๙	
๑๔.	ต้องการอุปกรณ์กีฬา	๑๘	๐๖/๐๙	
๑๕.	ต้องการไฟสาธารณะ ตั้งแต่บ้านนางจำปี นุเกตุ ถึง บ้านนายสุพรรณ เครือเป็งกุล	๑๕	๐๙/๑๒ (การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค)	
๑๖.	ขยายเขตไฟฟ้าเข้าสู่ที่ทำกิน ตั้งแต่บ้านผู้ใหญ่ ถึงถนนเฉลิมพระเกียรติ	๑๕	๐๙/๑๒ (การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค)	
๑๗.	ต้องการเพิ่มเบี้ยผู้สูงอายุ	๔๗๔	๐๙	
๑๘.	ขยายเขตไฟฟ้าจากวัดแช่พลาง ถึงสวนบ้าน นายสมพงษ์ นุใหม่	๑๕	๐๙/๑๒ (การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค)	

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนที่ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕					
การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม	ด้านการพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์	การพัฒนาคนตลอดชีวิต	ประชาชนได้รับการพัฒนาตลอดชีพ มีการส่งเสริมด้านการศึกษาและสาธารณสุข ให้ประชาชนรู้จักนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น	จำนวนประชากรเจ็บป่วยลดน้อยลง	๗	๗	๗	๗	๗	คงที่ ปีละ ๗ หมู่บ้าน	สนับสนุนและส่งเสริมด้านสุขภาพของประชาชน	- จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการเจ็บป่วยเรื้อรังของประชาชนตำบลท่านาว	สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕					
การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม	ด้านการพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์	การพัฒนาคนตลอดชีวิต	ประชาชนได้รับการพัฒนาตลอดชีพ มีการส่งเสริมด้านการศึกษาและสาธารณสุขให้ประชาชนรู้จักนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น	จำนวนประชากรตั้งแต่ อายุ ๓ ปี – ๖๐ ปี ได้รับการศึกษาทั่วถึง	๗	๗	๗	๗	๗	คงที่ปีละ ๗ หมู่บ้าน	สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาทุกระบบ	- จัดกิจกรรมที่ทำให้ประชาชนมีสุขภาพ และ การศึกษาที่ทั่วถึง	กองการศึกษา	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕					
การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม	ด้านการพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์	การพัฒนาคนตลอดชีวิต	ประชาชนได้รับการพัฒนาตลอดชีพ มีการส่งเสริมด้านการศึกษาและสาธารณสุข ให้ประชาชนรู้จักนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น	จำนวนครัวเรือนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๑,๑๕๐ ครัวเรือน	๑,๐๐๐ ครัวเรือน	๑,๐๕๐ ครัวเรือน	๑,๑๐๐ ครัวเรือน	๑,๑๕๐ ครัวเรือน	-	เพิ่มขึ้นปีละ ๕๐ ครัวเรือน	สนับสนุนและส่งเสริมสังคมให้มีคุณภาพ	- จัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วถึง	สำนักปลัด	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕					
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	การพัฒนาบ้านเมืองให้ปลอดภัยและน่าอยู่	สร้างสังคมให้ปลอดภัยและน่าอยู่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงไว้ สอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตของคนในชุมชน	- จำนวนถนนที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	๓๐	๓๕	๔๐	๔๕	๕๐	เพิ่มขึ้นปีละ ๕ สาย	สนับสนุนและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพ	- ก่อสร้าง หรือปรับปรุงถนนที่ไม่ได้มาตรฐานภายในตำบล	กองช่าง	สำนักงานปลัด
				- จำนวนถนนได้รับการบำรุงรักษา	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	คงที่ปีละ ๑๐ สาย				
				- จำนวนสาธารณูปโภคสาธารณูปการทั่วถึง	๗	๗	๗	๗	๗	คงที่ปีละ ๗ หมู่บ้าน		- พัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้ทั่วถึง		

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕					
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงาน	การพัฒนาบ้านเมืองให้ปลอดภัยและน่าอยู่	สร้างสังคมให้ปลอดภัยและน่าอยู่ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงไว้ สอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตของคนในชุมชน	จำนวนขยะลดลง	๗	๗	๗	๗	๗	คงที่ปีละ ๗ หมู่บ้าน	แก้ไขปัญหาและรักษาทรัพยากรธรรมชาติปรับปรุง	- จัดกิจกรรมการบริหารจัดการขยะเพื่อลดปริมาณขยะ - ส่งเสริมกิจกรรมการปลูกป่า และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น รณรงค์การลดการเผา	สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด
				จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น	๗	๗	๗	๗	๗	คงที่ปีละ ๗ หมู่บ้าน	สภาพแวดล้อมให้น่าอยู่			
				ภูมิทัศน์น่าอยู่ ๘ แห่ง	๒	๒	๒	๒	-	คงที่ปีละ ๒ แห่ง	และสวยงาม			

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕					
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	การพัฒนาบ้านเมืองให้ปลอดภัยและน่าอยู่	สร้างสังคมให้ปลอดภัยและน่าอยู่ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงไว้ สอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตของคนในชุมชน	จัดกิจกรรมด้านความปลอดภัย	๕	๕	๕	๕	๕	คงที่ ปีละ ๕ กิจกรรม	สนับสนุน แก้ไข ปัญหาการ ป้องกัน และ บรรเทาสาธารณภัย	- จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในพื้นที่	สำนักงาน ปลัด	สำนักงาน ปลัด
				จำนวน หมู่บ้าน กลุ่มเสี่ยง ลดลง	๒	๒	๓	-	-	ลดลง ปีละ ๑ - ๓ หมู่บ้าน				

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕					
การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม	ด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น	การพัฒนาด้านคุณธรรมเชิดชูวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	พัฒนาสังคมให้มีคุณธรรม จริยธรรม อนุรักษ์และสืบสานประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	- จำนวนจารีตประเพณีได้รับการส่งเสริมและอัตลักษณ์คงอยู่	๘	๘	๘	๘	๘	คงที่ปีละ ๘ ประเพณี	ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นประเพณีและภูมิปัญญาชาวบ้าน	- สนับสนุนการอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นของแต่ละหมู่บ้าน โดยเฉพาะประเพณีขับร้องเพลงขอ	กองการศึกษา	สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕					
การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม	ด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น	การพัฒนาด้านคุณธรรมเชิดชูวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	พัฒนาสังคมให้มีคุณธรรม จริยธรรม อนุรักษ์และสืบสานประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	- จำนวนผู้มีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น	๒๐๐	๒๕๐	๓๐๐	๓๕๐	๔๐๐	คงที่เพิ่มขึ้นปีละ ๕๐ คน	ส่งเสริมกิจกรรมพระพุทธศาสนา และศีลธรรม จริยธรรม	- สนับสนุนให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา เช่น วันพระ วันสำคัญทางศาสนา	กองการศึกษา	สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕					
การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม	ด้านการบริหารจัดการและ บริการ	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครอง	ให้เป็นธรรมกับคนในสังคม เน้นการบริหารจัดการ และการปกครองตามหลักธรรมาภิบาล	จำนวนผู้มาใช้บริการเพิ่มขึ้น	๒๐๐	๒๕๐	๓๐๐	๓๕๐	๔๐๐	เพิ่มขึ้นปีละ ๕๐ คน	ส่งเสริมมาตรฐานการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล	- จัดกิจกรรมสร้างแรงจูงใจในการบริการ - ดำเนินกิจกรรมตามแผนงานของ อบต.อย่างสุจริต และโปร่งใส เน้นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ - ส่งเสริมการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาศักยภาพ และฝึกอบรม	สำนักงานปลัดกองคลังกองช่างกองการศึกษา	สำนักงานปลัด
				จำนวนประชาชนที่พึงพอใจเพิ่มขึ้น	๕๐๐	๖๐๐	๗๐๐	๘๐๐	๙๐๐	เพิ่มขึ้นปีละ ๑๐๐ คน				
				จำนวนบุคลากรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น	๕	๕	๕	๕	๕	คงที่ปีละ ๕ คน				

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕					
การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม	ด้านการบริหารจัดการและบริการ	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครอง	ให้เป็นธรรมกับคนในสังคม เน้นการบริหารจัดการและการปกครองตามหลักธรรมาภิบาล	จำนวนกิจกรรมการมีส่วนร่วมทุกด้านเพิ่มขึ้น	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	คงที่ปีละ ๑๐ กิจกรรม	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน	จัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาคนตลอดชีวิต	บริการชุมชน และสังคม	การศึกษา	กองการศึกษา	ศพด.ต.ทำน่าว รร.หนองรัง ฯ รร.หัวนา
๒	การพัฒนาคนตลอดชีวิต	บริการชุมชน และสังคม	สาธารณสุข	สำนักงานปลัด	รพ.สต.
๓	การพัฒนาคนตลอดชีวิต	บริการชุมชน และสังคม	สร้างความ เข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักงานปลัด	สภ.ภูเพียง ภ.ภูเพียง
๔	การพัฒนาคนตลอดชีวิต	การดำเนินการอื่น	งบกลาง	สำนักงานปลัด	กรม สถ.
๕	การพัฒนาเศรษฐกิจ ให้เจริญรุ่งเรือง	บริการชุมชน และสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	อบจ.น่าน อ.ภูเพียง
๖	การพัฒนาเศรษฐกิจ ให้เจริญรุ่งเรือง	บริการชุมชน และสังคม	สร้างความ เข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักงานปลัด	สนง.เกษตร สนง.ปศุสัตว์
๗	การพัฒนาเศรษฐกิจ ให้เจริญรุ่งเรือง	การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักงานปลัด	สนง.เกษตร สนง.ปศุสัตว์
๘	การพัฒนาเศรษฐกิจให้ เจริญรุ่งเรือง	การดำเนินการอื่น	งบกลาง	สำนักงานปลัด	-
๙	การพัฒนาบ้านเมือง ให้ปลอดภัยและน่าอยู่	บริหารงานทั่วไป	การรักษา ความสงบ เรียบร้อยภายใน	สำนักงานปลัด	สภ.ภูเพียง ปภ.จ.น่าน
๑๐	การพัฒนาบ้านเมือง ให้ปลอดภัยและน่าอยู่	บริการชุมชน และสังคม	สร้างความ เข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักงานปลัด	กรม สถ. อบจ.น่าน กรมเจ้าท่า
๑๑	การพัฒนาบ้านเมือง ให้ปลอดภัยและน่าอยู่	บริการชุมชน และสังคม	การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษา ฯ	สำนักงานปลัด
๑๒	การพัฒนาด้านคุณธรรม เชิดชูวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	บริการชุมชน และสังคม	การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษา ฯ	สนง.วัฒนธรรม อ.ภูเพียง

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๒๓	การพัฒนาด้านการ บริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาล และการมี ส่วนร่วมทางการเมือง การปกครอง	บริหารงานทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา หน่วยงานต่าง ๆ
๒๔	การพัฒนาด้านการ บริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาล และการมี ส่วนร่วมทางการเมือง การปกครอง	บริการชุมชน และสังคม	การศึกษา	กองการศึกษา	รร.หัวนา รร.หนองรังฯ
๒๕	การพัฒนาด้านการ บริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาล และการมี ส่วนร่วมทางการเมือง การปกครอง	บริการชุมชน และสังคม	สร้างความ เข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักงานปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา หน่วยงานต่าง ๆ
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๙ แผนงาน	๓ หน่วยงาน หลัก	๒๐ หน่วยงาน สนับสนุน